

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

3 oktober 2000

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	21
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	37
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	41
Advies van de Raad van State	47
Ontwerp van decreet	85
Bijlage :	
Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de sociale economie	97

MEMORIE VAN TOELICHTING

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

HOOFDSTUK II

Erfpacht

Artikel 2

Het oorspronkelijke artikel wordt gecorrigeerd omwille van materiële vergissingen in de opgenomen perceelnummers. Perceel 729k5 werd verkeerd geschreven als perceel 729kS. Bovendien werden de percelen 713 en 714 ten onrechte opgenomen in de tekst. Deze percelen heeft het Vlaams Gewest nodig voor de aanleg van een nieuwe stapelplaats, daar de oude stapelplaats werd afgestaan voor de bouw van Technopolis. De percelen 713 en 714 komen bijgevolg niet in aanmerking voor een erfpachtovereenkomst.

HOOFDSTUK III

Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

Artikel 3

De medewerking van de provincies en de gemeenten bij de uitvoering van landinrichtingsplannen is essentieel.

Artikel 13 § 5 (ingevoegd bij programmadecreet van 1995) van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, voorziet dat de Vlaamse regering de tussenkomst van het Gewest in de kostprijs van de door de provincies en gemeenten uitgevoerde werken bepaalt, voorzover de beoogde werken voor de betrokken besturen niet subsidieerbaar zijn binnen het investeringsfonds, opgericht bij decreet van 20 maart 1991 betreffende het investeringsfonds ter

verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap of in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

Artikel 31 van het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997 voorziet daarop voor de vier landinrichtingsprojecten, Noord-Oost Limburg, Leie en Schelde, Grote Netegebied en Westhoek, een afwijking voor de jaren 1997 tot en met 1999.

Het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 tot uitvoering van artikel 3 § 1, van het decreet van 20 maart 1991 betreffende het investeringsfonds voorziet in het algemeen dat de cumulatie van de op te nemen of opgenomen toelagen met een andere investerings-subsidie is toegelaten. De gecumuleerde subsidie is beperkt tot het totale bedrag van de subsidieerbare uitgaven van de desbetreffende werken.

Het is de bedoeling om de cumulatie voor de landinrichtingswerken vanaf 2000 voor onbepaalde duur mogelijk te maken. Daarom wordt voorgesteld artikel 13 § 5, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij aan te passen.

HOOFDSTUK IV

Erosiebestrijdingsmaatregelen

Artikel 4

De milieumaatregelen die bij besluit van de Vlaamse regering van 13 april 1999 en ministerieel besluit van 4 juni 1999 zijn goedgekeurd (perceelsrandenbeheer, aanleg en onderhoud van kleine landschapselementen) vinden hun rechtsgrond in het decreet op het natuurbewoud. Naar analogie met de '2078/92-maatregelen' die door de voormelde besluiten werden opgedragen aan de ALT (decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen), wordt voorgesteld een afzonderlijke rechtsgrond te creëren voor de maatregel 'aanleg van grasstroken voor erosiebestrijding'.

HOOFDSTUK V

Waterwegen

AFDELING I

nv Zeekanaal en Watergebonden
grondbeheer Vlaanderen

Artikel 5

De decreetgever heeft de Vlaamse regering de bevoegdheid toegekend op het territorium te omschrijven waar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen haar maatschappelijk doel van beheer en exploitatie conform artikel 5 § 1, 1° kan uitoefenen. Het huidig artikel 5 § 1, 1° verwijst uitdrukkelijk voor het beheer en de exploitatie van de binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest gedeelten van het kanaal naar een besluit en de bijgevoegde plannen van de Vlaamse regering. Met het besluit van 9 november 1994 heeft de Vlaamse regering de territoriale bevoegdheid van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen (BS 22.11.95) afgebakend. In het verleden heeft het Rekenhof opgemerkt dat de territoriale bevoegdheidsafbakening zoals omschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 niet volledig overeenstemt met de omschrijving in het oprichtingsdecreet van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen. Teneinde interpretatieproblemen te voorkomen is het dan ook wenselijk om artikel 5 § 1, 1° van het oprichtingsdecreet van de NV Zeekanaal te vervolledigen. Door deze aanpassing stemt de territoriale afbakening volledig overeen met de wil van de decreetgever.

Artikel 6

Een wijziging van het artikel 18 § 3 van het oprichtingsdecreet van de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen dringt zich op.

Door de voorgestelde wijziging van decreet wordt een definitieve oplossing geboden aan het probleem van de dubbele activering van investeringen namelijk bij de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen en het Vlaamse Gewest. Het huidige artikel 18 § 3 van het oprichtingsdecreet vermeldt verder dat de tot stand gekomen infrastructuur eigendom wordt van het Vlaamse Ge-

west. Deze bepaling zorgde ervoor dat de gefinancierde investeringen zowel in het patrimonium van het Gewest als bij de activa van de vennootschap geactiveerd werden. Deze dubbele activering kan vermeden worden door het eigendomsrecht van de basisinfrastructuur volledig toe te kennen aan de NV Zeekanaal voor de duur van haar bestaan. Hierdoor kunnen de investeringen eenduidig bij de activa van de vennootschap genoteerd worden. Ter regularisatie wordt het eigendomsrecht toegekend vanaf de inwerkingtreding van de NV Zeekanaal.

Deze nieuwe versie dient mede gezien in de context van Titel IX, artikel 24 van de statuten van de NV Zeekanaal dd. 16 december 1994 goedgekeurd door de Vlaamse regering op 7 december 1994 bepalende dat 'bij ontbinding worden alle roerende en onroerende goederen eigendom van het Vlaamse Gewest'.

Artikel 7

De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen oefent krachtens artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 houdende de afbakening van de territoriale bevoegdheid van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, zijn bevoegdheden uit binnen de grenzen van het zeekanaal Brussel-Schelde, het kanaal Leuven-Dijle en het kanaal naar Charleroi.

Het personeel verbonden aan het Zeekanaal staat onder gezag van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen zelf, zijnde een Vlaamse Openbare Instelling. Het personeel verbonden aan de andere kanalen staat onder het gezag van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze splitsing van hiërarchie bemoeilijkt de integratie van de werking van het Zeekanaal enerzijds en het kanaal Leuven-Dijle en het kanaal naar Charleroi anderzijds en bemoeilijkt de finale implementatie van de integratie. Het is bijgevolg aangewezen het personeel betrokken bij het kanaal Leuven-Dijle en het kanaal naar Charleroi de mogelijkheid te geven te ressorteren onder het gezag van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

De betreffende decreetsbepaling zal uiteraard het voorwerp moeten uitmaken van een uitvoerig overleg tussen de respectievelijke BOC's en het sectorcomité XVIII. De bepaling heeft als doel een

wettelijke grondslag te creëren teneinde de overheveling van het personeel en de modaliteiten waaronder dit moet geschieden mogelijk te maken via concrete uitvoeringsbesluiten na voeren van het daartoe voorziene overleg.

AFDELING II

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 8

De decreten houdende de uitgavenbegroting van de Vlaamse gemeenschap voor de begrotingsjaren 1999 en 2000 bepalen in artikel 80, respectievelijk 79 dat de minister die bevoegd is voor de openbare werken ertoe gemachtigd wordt

aan de Administrateur-generaal van de Dienst voor de Scheepvaart mandaat te verlenen voor het uitvoeren van buitengewone onderhoudswerken op de waterwegen beheerd door de Dienst voor de Scheepvaart en aan te rekenen lastens de DAB Vlaams Infrastructuurfonds ;

aan de Dienst voor de Scheepvaart mandaat te verlenen voor de verbetering, herbouw, vernieuwing en structurele herstelling van de door hem beheerde infrastructuur en zijn aanhorigheden lastens de DAB Vlaams Infrastructuurfonds.

De Dienst voor de Scheepvaart treedt voor deze werken op als bouwheer. Tot op heden worden de gefinancierde investeringen zowel in het patrimonium van het Gewest als bij de activa van de Dienst opgenomen, zodat er een dubbele activering plaatsvindt. Deze dubbele activering kan vermeden worden door het eigendomsrecht van de tot stand gebrachte infrastructuur volledig toe te kennen aan de Dienst voor de Scheepvaart voor de duur van zijn bestaan. Hierdoor kunnen de investeringen eenduidig bij de activa van de Dienst genoteerd worden.

Uiteindelijk betreft het een zuiver boekhoudkundige regularisatie die tevens een correcte consolidatie van de rekeningen van het Vlaamse Gewest zal mogelijk maken. De Dienst voor de Scheepvaart maakt krachtens de bijzondere wet van 16.01.1998 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en gewesten integraal en voor zijn volledig patrimonium deel uit van het Vlaamse Gewest, zodat bij een eventuele ontbinding van de Dienst alle

roerende en onroerende goederen rechtstreeks eigendom worden van het Vlaamse Gewest.

AFDELING III

Waterwegen

Artikel 9

Teneinde de waterwegen en hun aanhorigheden in het Vlaamse Gewest optimaal te kunnen beheren is vereist dat de ambtenaren die instaan voor het beheer van de waterwegen en hun aanhorigheden politieel kunnen optreden. De ambtenaren die de waterwegen en hun aanhorigheden van het Vlaamse Gewest beheren dienen in geval van niet naleving van de betreffende regelgeving in de mogelijkheid te zijn processen-verbaal op te maken en andere handelingen van bijzondere politie te stellen.

Het artikel heeft dan ook tot doel politieele bevoegdheid toe te kennen aan deze ambtenaren. De Vlaamse regering zal de ambtenaren aanwijzen die belast zijn met het toezicht op o.a. de naleving van het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk, de bijzondere reglementen en de scheepvaartberichten en met de oplossing en vaststelling van overtredingen van deze regelgeving. Dit alles gebeurt uiteraard binnen de grenzen van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest.

HOOFDSTUK VI

Vlaamse Openbare Instellingen

Artikel 10

Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector

Het FIVA werd opgericht bij decreet van 13 mei 1997. Het oprichtingsdecreet maakt de wet van 16/3/1954 in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstelsel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A van toepassing, voor zover in het decreet geen afwijking werd opgenomen. Gelet op de chronologie is deze instelling, strikt juridisch, integraal aan de oude regelgeving van de wet van 16/3/1954 en zijn uitvoeringsbesluiten onderworpen en niet aan de bepa-

lingen van het BVR 21/5/1997 ter uitvoering van het decreet van 8/7/1996. De facto is deze instelling wel onderworpen aan het BVR van 21/5/1997.

Door middel van het programmadecreet gebeurt er een decretale rechtzetting.

Fonds Vlaanderen-Azië

Het Fonds Vlaanderen-Azië werd door het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 aan de wet van 16/3/1954 onderworpen. Ook deze instelling is de facto onderworpen aan het BVR 21/5/1997. Ook hier moet een decretale rechtzetting gebeuren.

Herplaatsingsfonds

Het Herplaatsingsfonds is in haar oprichtingsdecreet onderworpen aan de wet van 16/3/1954. Ook deze instelling is onderworpen aan het BVR 21/5/1997. Ook hier moet een decretale rechtzetting gebeuren.

Zorgfonds

Deze instelling is de facto ook onderworpen aan het BVR van 21/5/1997. Hierbij wordt de decretale basis geschapen.

Artikel 11

Het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering bevat geen sanctie voor het geval een aangeslotene de jaarlijkse bijdrage niet betaalt, die hij krachtens artikel 13, eerste lid, 3°, en vierde lid, van het decreet verschuldigd is.

Hoewel het decreet zowel de aansluiting bij een zorgkas als de betaling van een jaarlijkse bijdrage door de aangeslotenen verplicht stelt voor personen die het Nederlandse taalgebied wonen, is enkel de niet-naleving van de eerste verplichting gesanctioneerd (ambtshalve aansluiting bij de zorgkas van het Vlaams Zorgfonds).

De ontworpen bepaling wil ook de niet-naleving van de tweede verplichting sanctioneren.

Ze geldt ten aanzien van alle personen die bij een erkende zorgkas zijn aangesloten en die weigeren

hun bijdrage te betalen. Bijgevolg geldt ze ook ten aanzien van personen met woonplaats in Brussel, die zich vrijwillig bij een zorgkas hebben aangesloten en de verschuldigde bijdrage niet betalen.

HOOFDSTUK VII

De Vlaamse Vervoersmaatschappij – VVM (De Lijn)

Artikel 12

In een globaal mobiliteitsbeleid moet het personenvervoer ruimer gezien worden dan alleen het vervoer over de weg of via tramspoor of lightrail. Een integratie met het vervoer van personen over het water moet worden nagestreefd, teneinde de diverse vervoersketens en vervoersmodi maximaal op elkaar af te stemmen. Experimenten met het vervoer van personen te water mogen hierbij niet worden uitgesloten. Momenteel zijn er nieuwe technologieën die toelaten om vervoer te water te organiseren op de Vlaamse rivieren en kanalen die een commerciële snelheid kunnen halen die vergelijkbaar is met het openbaar vervoer over de weg. Uiteraard moeten ook deze vervoersmodi te water aansluiten op de vervoersketens over de weg.

Artikel 13

Conform de moties van het Vlaams parlement worden de minimale bepalingen van de beheersovereenkomst met de VVM uitgebreid.

Mede in het kader van het decreet waarin de principes van de basismobiliteit worden vastgelegd zullen ook de minimale dienstverleningsnormen in de beheersovereenkomst verder moeten worden gepreciseerd.

Conform de moties en de aanbevelingen van het Vlaams parlement zal de beheersovereenkomst voor een periode van minimaal vijf jaar worden afgesloten en wordt er voorzien in een rapportering omtrent de aanwending van de dotatie van de Vlaamse vervoermaatschappij.

Daarnaast wordt voorzien in de koppeling tussen de resultaten van de VVM en de evaluatie van de topambtenaren, zoals het Vlaams parlement in een motie heeft gesteld.

HOOFDSTUK VIII

Tewerkstelling

Artikel 14

In het kader van de tewerkstellingsprogramma's worden geen specifieke verjaringstermijnen bepaald. Dit betekent dat wat terugvorderingen betreft de gemeenrechtelijke termijn van tien jaar, zoals bepaald in artikel 226 bis van het Burgerlijk Wetboek, van toepassing is. In het kader van de rechtszekerheid voor promotoren van tewerkstellingsprojecten en het beginsel van behoorlijk bestuur wordt echter nu voorgesteld om deze termijn in te korten tot vijf jaar. Het verleden heeft immers uitgewezen dat heel wat promotoren van tewerkstellingsprojecten die worden geconfronteerd met terugvorderingen die betrekking hebben op een lange periode in liquiditeitsproblemen kunnen geraken. Het voorstel schrijft het principe in voor alle tewerkstellingsprogramma's waarvoor het gewest bevoegd is (artikel 6, § 1, 2° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Het voorstel legt, in afwijking van de gemeenrechtelijke termijn van 10 jaar, een verjaringstermijn van 5 jaar vast voor betalingen die ten onrechte gebeurden in het kader van alle tewerkstellingsprogramma's (artikel 6, § 1, 2° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Het voorstel spreekt van een verjaringstermijn van 5 jaar naar analogie met de verjaringstermijn zoals bepaald in de wet op de arbeidsovereenkomsten. Subsidies binnen tewerkstellingsprogramma's betreffen immers grotendeels tegemoetkomingen aan werkgevers in het kader van loonuitbetalingen.

Artikel 15

Ingevolge het Samenwerkingsakkoord van 4 maart 1997 tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de doorstromingsprogramma's werd een Vlaams stelsel van werkervaringsplaatsen opgezet. Het betreft hier tijdelijke werkervaringsplaatsen bij inzonderheid lokale overheden, verenigingen zonder winstoogmerk, instellingen van openbaar nut, onderwijsinstellingen en instellingen die van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest afhangen. Deze plaatsen zijn erop gericht werkzoekenden de nodige werkervaring bij te brengen

zodat ze daarna kunnen doorstromen naar het reguliere arbeidscircuit.

Tijdens de periode van werkervaring worden de werkzoekenden intensief begeleid en opgeleid in functie van hun trajectbegeleidingsproces. Deze bepaling betreft het opzet van dergelijk programma ter bevordering van de werkervaring zoals voorheen bepaald in artikel 11 van het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, maar voegt hieraan toe dat contingenten van werkzoekenden kunnen worden toegewezen aan de lokale overheden en verenigingen zonder winstoogmerk die dan op een collectieve wijze instaan voor de begeleiding, opleiding en toewijzing van de werkervaringsplaatsen aan bepaalde promotoren. Daardoor wordt het begeleidingsaspect verzekerd en versterkt.

Artikel 16

Dit artikel geeft uitvoering aan het Vlaams actieplan naar aanleiding van de Europese richtsnoeren, goedgekeurd op VESOC en opgenomen in het Nationale Actieplan.

In het actieplan werd beslist om het hefboomkrediet voor innovatieopleidingen om te buigen tot een algemene steunmaatregel voor opleiding. Tegelijkertijd werd beslist om de middelen, zowel Vlaams, sectoraal als Europees maximaal in te zetten voor de realisatie van één coherent Vlaams beleid rond opleiding in bedrijven en van werknemers. In dit beleid staan een aantal uitgangspunten centraal : het voeren van een vraaggericht beleid, een stimuleringsbeleid naar bedrijven én naar individuele werknemers (met aandacht voor erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering) en de combinatie tussen een financieel en een flankerend beleid (o.a. het ontwikkelen van instrumenten).

Rekening houdend met deze krijtlijnen zal het hefboomkrediet georiënteerd worden naar : het financieel stimuleren van opleiding- en begeleidingsacties in bedrijven, het ontwikkelen van een stimuleringsbeleid naar werknemers met bijzondere aandacht voor o.a. de erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering, het bevorderen van een gestructureerde aanpak van vorming en erkenning van vaardigheden binnen bedrijven (o.a. via opleidingsplannen, behoefte detectie instrumenten) en het ondersteunen van vernieuwde organisatievormen (o.a. jobrotatie).

De Vlaamse regering zal de modaliteiten en voorwaarden aangaande de rangschikking van projecten en de toekenning van de subsidies nader bepalen.

Artikel 17

Gelet op artikel 92bis, § 1 van de Bijzondere wet van 08 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen is een decretaale instemming met het Samenwerkingsakkoord, gesloten op 04 juli 2000 tussen de federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige gemeenschap houdende de sociale economie, noodzakelijk opdat dit akkoord in Vlaanderen uitwerking kan hebben.

Artikel 18

Dit artikel omvat de verbintenis om in navolging van de engagementen, vervat in het Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de sociale economie dat werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 16 juni 2000, een Vlaams ondersteunings- en impulsprogramma voor de meerwaarden-economie uit te bouwen. Deze meerwaarden-economie omvat drie pijlers : de sociale economie in de meest ruime zin van het woord, het verantwoord ondernemerschap en de ontwikkeling van de nabijheidsdiensten. De concrete uitwerking van dit ondersteunings- en impulsprogramma wordt toevertrouwd aan de Vlaamse regering.

Artikel 19

In de destijds uitgevoerde Zero Base Budgettering – analyse omtrent het stelsel van sociale promotievergoedingen – werd de opportuniteit ervan sterk in vraag gesteld, mede door het tot stand komen van andere maatregelen, zoals betaald educatief verlof. Dit laatste stelsel is financieel aantrekkelijker en niet-cumuleerbaar met een vergoeding voor sociale promotie. Ondermeer om die reden, wordt de laatste jaren een dalende trend vastgesteld in het aantal cursisten-begunstigden.

Dit artikel strekt er toe enkel de toekenning van vergoedingen aan zowel werknemers als aan zelfstandigen en helpers, voor het volgen van algemeen vormende cursussen enerzijds en voor cursussen die de beroepskwalificaties verhogen ander-

zijds, op te heffen vanaf 1 januari 2001. Het betreft meer bepaald de cursussen zoals bepaald in de onderscheiden uitvoeringsbesluiten, zijnde :

- het koninklijk besluit van 28 december 1973 waarbij aan de werknemers die cursussen volgen ten einde hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken, een vergoeding voor sociale promotie wordt toegekend ;
- het koninklijk besluit betreffende de voorwaarden van toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de werknemers die met goed gevolg, in een inrichting van de Staat of in een gesubsidieerde of erkende inrichting, een volledige tot het avond- en zondagsonderwijs behorende cyclus van leergangen hebben beëindigd, waardoor zij hun beroepskwalificaties kunnen verhogen ;
- het koninklijk besluit van 1 juli 1965 betreffende de toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de zelfstandigen en de helpers die met goed gevolg een volledige tot het onderwijs met beperkt leerplan behorende cyclus hebben beëindigd, waardoor zij hun beroepskwalificatie kunnen verhogen.

HOOFDSTUK IX

Ruimtelijke Ordening

Artikel 20

Thans zit er een inconsequentie in de regeling van de adviesverlening door de gemeente. De gemeente heeft 30 dagen om advies uit te brengen, en ook het openbaar onderzoek duurt 30 dagen. De toevoeging zorgt er voor dat de gemeente slechts een advies verstrekt op het ogenblik dat ze de bezwaarschriften van het openbaar onderzoek kan analyseren.

Artikel 21

Reacties van gemeenten leren dat het ontwerp van vergunningsregister heel wat niet relevante informatie bevat. Daarom worden thans een aantal versoepelingen voorgesteld :

- 1° het heeft geen zin om oude stedenbouwkundige attesten op te nemen. Ook de opname van at-

testen nummer 1, die louter de bestemming van de grond weergeven is zinloos.

- 2° de lijst van percelen waarvoor geen informatie teruggevonden wordt, is eenvoudigweg het complementerende deel van het wel ingevulde vergunningsregister. Een aparte lijst hiervan bijhouden is zinloos.

HOOFDSTUK X

Evenwichtige vertegenwoordiging

Artikelen 22 en 23

De voorliggende wijzigingsregeling beoogt de tijds-spanne om de samenstelling van de Vlaamse adviesorganen en van de beheers- en bestuursorganen van de Vlaamse instellingen, etc..., in overeenstemming te brengen met de vereiste dat maximum 2/3 van de leden van hetzelfde geslacht mogen zijn (respectievelijk bepaald in art. 3 van het decreet van 15 juli 1997 en art. 4, eerste lid van het decreet van 18 mei 1999), uit te breiden tot 1 januari 2002.

1. T.a.v. het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

Overeenkomstig artikel 9, § 2, verstreek op 31 december 1999 de deadline voor de toepassing van artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997, wat betekende dat de samenstelling van alle Vlaamse adviesorganen vanaf 1 januari 2000 moest beantwoorden aan de vereiste dat maximum twee derde van de leden van hetzelfde geslacht mochten zijn. Adviesorganen die niet voldeden aan die voorwaarde, konden vanaf die datum geen rechtsgeldig advies meer verstrekken.

De toepassing van deze quotumregel stuit op het terrein evenwel op diverse praktische moeilijkheden waardoor de vereiste samenstelling in heel wat adviesorganen niet bereikt wordt. Vooral bij adviesorganen uit de "hardere" sectoren blijkt de invulling volgens de vereiste verhouding, erg moeilijk te verlopen.

Ondanks de diverse inspanningen die vanuit het gelijkekansenbeleid werden geleverd om ondersteuning te bieden bij de toepassing van het quotum-beginsel en spijs de diverse acties die de verschillende Vlaamse ministers ondernamen om de adviesorganen in orde te stellen, blijkt uit deze

vaststellingen in de praktijk dat het decreet op korte termijn nog onvoldoende draagvlak heeft om het proces tot de deelname van vrouwen in de besluitvorming te versnellen. De decreetgever heeft blijkbaar gelet op de magische datum van het milennium en heeft de traagheid van het proces van mentaliteitsverandering, om op zo'n korte termijn resultaten te boeken, op voorhand niet terdege kunnen inschatten.

Hoewel diverse adviesorganen ernstige inspanningen leverden en erin slaagden hun samenstelling in overeenstemming met het decreet te brengen, blijken op dit ogenblik ongeveer 70 % van de adviesorganen nog niet in orde te zijn met de quotumregel. Daardoor kunnen zij, volgens artikel 5 van het decreet, geen rechtsgeldige adviezen meer uitbrengen vanaf 1 januari 2000.

Een niet te miskennen gevolg hiervan is dat de beslissingen die op dergelijke adviezen steunen, aangetast zijn door een substantieel vormgebrek. Zowel op grond van het niet-rechtsgeldig karakter van de adviezen zelf, als op grond van de onregelmatige samenstelling van de adviesorganen, komt de wettigheid van de genomen individuele als normatieve beslissingen in het gedrang en kan de vernietiging ervan worden gevorderd voor de Raad van State. Door deze situatie dreigt een reël juridisch en bestuurlijk vacuüm.

Naast deze juridische context kan ook verwezen worden naar de nakende reorganisatie van de Vlaamse overheidsorganisatie naar "kerndepartementen" en "overheidsagentschappen" (beslissing VR 19 februari 2000) welke eveneens een impact zal hebben op de daarbij horende adviesorganen, hun aantal, hun al dan niet voortbestaan, enzovoort (en beheersorganen van de instellingen).

Gezien de gegeven omstandigheden, wordt het opportuun geacht om de reeds bestaande overgangsbepaling, vervat in artikel 9, § 2, van het decreet van 15 juli 1997, op te schuiven tot 1 januari 2002.

Op dat ogenblik zullen immers de nieuwe overheidsstructuren en de rol (plaats, aantal, enzovoort) erin van de adviesorganen uitgetekend zijn.

De verlengde overgangsperiode geeft ondertussen ook de ruimte voor verdere inspanningen om zich in regel te stellen met de basisbeginselen van het decreet.

Door de wijziging van kracht te laten worden op 1 januari 2000, worden de gevolgen van een onregel-

matig samengestelde adviesraad in de reeds verspreken periode ondervangen.

De retroactiviteit van deze maatregel kan worden verantwoord wegens de, in een vorige alinea beschreven dreiging van rechtsonzekerheid. De maatregel is in die zin onontbeerlijk voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zijnde de goede werking en de continuïteit van de openbare dienst. In geen geval heeft de maatregel gevolgen voor de afloop van gerechtelijke procedures, die momenteel onbestaande zijn. Gezien deze situatie wordt tegemoetgekomen aan de rechtspraak van het Arbitragehof aangaande de retroactiviteit van decreten.

2. T.a.v. het decreet van 18 mei 1999 "houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid".

Bij afwezigheid van een specifiek bepaalde datum, trad dit decreet in werking op 9 juli 1999 (de tiende dag na de publicatie in het Belgisch Staatsblad op 26 juni '99).

Vanaf die datum geldt derhalve de kernbepaling van artikel 4 van het decreet dat stelt dat 'bij de aanwijzing van de stemgerechtigde leden in de beheers- en bestuursorganen van Vlaamse overheidsinstellingen, ondernemingen, enzovoort, ten hoogste twee derden van het aantal stemgerechtigde leden, van hetzelfde geslacht mag zijn'.

Ook voor de toepassing van dit principe blijken zich in de praktijk diverse moeilijkheden voor te doen die de samenstelling volgens het vereiste quotum op korte termijn verhinderen.

Naar analogie met het voorstel en de motivering die is gegeven t.a.v. de uitvoering van het quotumdecreet betreffende de adviesorganen, wordt ook hier voorgesteld om, voor het bereiken van de in art. 4, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 bepaalde samenstellingsvereiste van de beheers- en bestuursorganen, een globale overgangstermijn te voorzien tot 1 januari 2002.

Dit decreet bevat reeds een afwijkingsmogelijkheid tot 1 januari 2002 voor gevallen waar, bij een gedeeltelijke tussentijdse vernieuwing, minder dan 1/3de van de mandaten vacant is (art. 4, vierde lid).

Om de beoogde overgangstermijn voor de beheers- en bestuursorganen globaal te bereiken, wordt voorgesteld om de beperkende voorwaarde

voor de afwijkingsmogelijkheid van art. 4, vierde lid, te schrappen.

Op die wijze geldt de mogelijkheid om nog tot 1 januari 2002 af te wijken van de quotumbepaling van art. 4, eerste lid, voor alle beheers- en bestuursorganen van Vlaamse overheidsinstellingen, -ondernemingen, -vennootschappen en -verenigingen en krijgen deze nog tot 1 januari 2002 de tijd om zich aan die samenstellingsvereiste te conformeren.

Voor de verantwoording van de terugwerkende kracht die aan de maatregel is verleend, wordt verwezen naar de argumentatie die hierboven is aangehaald voor de maatregel t.a.v. de uitvoering van het quotumdecreet betreffende de adviesorganen.

HOOFDSTUK XI

Landschappen

Algemeen

Erfdienstbaarheden van openbaar nut, zoals deze ontstaan door de bescherming van landschappen, zijn in principe gratis te dragen door de rechtsonderhorige.

Het huidige artikel 18 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen bepaalt dat de eigenaars en de overige belanghebbenden die bewijzen dat de waarde van het goed wordt verminderd door de voorschriften van de definitieve bescherming, van het Vlaamse Gewest een schadevergoeding kunnen eisen.

De voorgestelde bepalingen hebben tot doel, enerzijds, de regeling van de schadevergoeding nader te omschrijven en te verduidelijken, en anderzijds, de zware financiële gevolgen van schade-eisen te beperken.

Bij het uitwerken van de bedoelde regeling werd naar analogie gewerkt met de reeds bestaande regelingen betrekking hebbende op o.a. planschade en duinenbescherming.

Artikel 24

Artikel 18 bis § 1 Als uitgangspunt wordt gesteld dat een vergoeding slechts kan worden toegekend voor de waardevermindering van een definitief beschermd perceel. De vergoeding dekt dus bv. geen

exploitatieverliezen, noch een gemis aan verhoopte meerwaarden.

De waardevermindering zal moeten bewezen worden voor de rechter.

Artikel 18 bis § 2 Het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding wordt vastgelegd alsmede de termijn waarbinnen de vordering bij de rechtbank moet ingesteld worden (één jaar na het ontstaan van het recht en hoe dan ook binnen de vijf jaar na de datum van het ter kennis brengen bij aangetekend schrijven van het definitief beschermingsbesluit).

Het recht op vergoeding ontstaat niet zo maar. Inderdaad, het bestaan van een weigering van een machtiging tot werken of handelingen is vereist. Het moet daarenboven, bij wijze van 'eerste sluis', gaan over werken die in overeenstemming zijn met de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Er mag ook niet uit het oog verloren worden dat de verbodsbepalingen naar aanleiding van een (definitieve) bescherming niet absoluut zijn aangezien er op basis van een aanvraag kan van afgeweken worden.

Artikel 18 bis § 3 De berekening van de waardevermindering van het perceel wordt vastgelegd naar analogie met deze van toepassing voor "planschade", zoals vervat in artikel 85 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Twee ogenblikken zijn belangrijk.

Enerzijds, het ogenblik waarop degene die aanspraak maakt op een vergoeding, het perceel heeft verworven (aankoop, erfenis, enzovoort), en anderzijds, het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding (cfr. artikel 18 bis § 2).

De waarde van het perceel op het ogenblik van de verwerving (verhoogd met kosten en lasten) moet geactualiseerd worden tot op de dag van het ontstaan van het recht op vergoeding, zonder rekening te houden met de definitieve bescherming.

Artikel 18 bis § 4 Aangezien we te maken hebben met erfdienstbaarheden van openbaar nut, is het logisch dat de rechtsonderhorige ook een beperkt deel van de waardevermindering zelf draagt.

Hier ook dient de planschaderegeling als voorbeeld, alsmede de regeling van toepassing bij "dui-

nenbescherming" (het Duinendecreet van 14 juli 1993).

Artikel 18 bis § 5 Enkele gevallen, waarbij vergoeding zou kunnen gevraagd worden, worden expliciet uitgesloten.

De uitsluitingen bedoeld onder 1°, 2° en 3° spreken voor zich.

Hetzelfde kan worden gezegd van de uitsluiting onder 4° : de eigenaar die door middel van een beheersovereenkomst op vrijwillige basis een beheersplan uitvoert, stemt in feite in met de bescherming van zijn goed. Hij kan trouwens in aanmerking komen voor een eventuele financiële regeling zoals bedoeld in art. 17.

De uitsluiting bedoeld onder 5° is gebaseerd op het algemeen rechtsbeginsel dat erfdienstbaarheden van openbaar nut, zoals deze ontstaan door de bescherming van landschappen, in principe gratis te dragen zijn door de rechtsonderhorige. De formulering is analoog aan de planschaderegeling van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (art 84, § 4, 9°).

De bedoeling van de uitsluitingen onder 6° en 7° is te voorkomen dat maatregelen (ondermeer weigeringen, beperkingen, voorschriften, voorwaarden) die eveneens worden opgelegd op basis van andere regelgeving met of zonder vergoeding, via een weigering op basis van het landschapsdecreet in aanmerking zouden komen voor een al dan niet bijkomende vergoeding wegens waardevermindering. Hier wordt onder meer bedoeld op weigeringen, beperkingen, voorschriften, vergunningen, machtigingen, toestemmingen, verbods- en gebodsbepalingen in het bosdecreet, het decreet betreffende het natuurbehoud, het decreet milieuvergunningen en hun uitvoeringsbesluiten.

Artikel 18 bis § 6 Het is logisch dat een waardevermindering geen aanleiding mag geven tot een cumulatieve van meerdere schadevergoedingen voor eenzelfde perceel op grond van verschillende regelgevingen. Hier worden onder meer bedoeld de regelgevingen zoals vastgelegd in de volgende decreten en hun uitvoeringsbesluiten :

- het decreet van 18/05/99 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;
- het decreet van 23/01/91 tot bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;

- het decreet van 14/07/93 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen ;
- het decreet van 21/10/97 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Artikel 18 bis § 7 Na een veroordeling tot het betalen van een vergoeding heeft het Vlaamse Gewest de mogelijkheid om de betaling te vervangen door het opheffen of wijzigen van de bescherming of van de weigering van de machtiging tot werken en handelingen of door verwerving van het goed.

Immers, de verbodsbepalingen zijn niet absoluut en daarenboven kunnen nieuwe inzichten ontstaan na verloop van tijd.

Dit dient te geschieden uiterlijk binnen de twee jaar na een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest.

De 'planschaderegeling' geldt hier ook als voorbeeld.

Artikel 18 bis § 8 Als de aanleiding tot de waardevermindering niet meer bestaat (het beschermingsbesluit wordt bv. opgeheven voor het betrokken perceel) moet de door het Gewest uitbetaalde vergoeding kunnen teruggeëist worden.

Om de rechtsonderhorige een bescherming in de tijd te geven, wordt een termijn van twee jaar ingebouwd.

Er zal moeten worden op toegezien dat er geen machtiging tot werken en handelingen wordt toegestaan zolang de vergoeding niet is terugbetaald aan het Vlaamse Gewest.

Artikel 18 ter §1 Om klaarheid te scheppen met betrekking tot de berekening van de waardevermindering wordt artikel 18 bis ook toepasselijk verklaard op de reeds aanhangig gemaakte vorderingen tot vergoeding waarvoor nog geen in kracht van gewijsde gegane uitspraak bestaat.

In het systeem van de planschade werd bij artikel 46 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 een analoge regeling voor de waardebepaling zoals hier omschreven, eveneens van toepassing verklaard op de reeds aanhangig gemaakte vorderingen. Een beroep hiertegen werd door het Arbitragehof verworpen bij arrest nr. 28/2000 van 21 maart 2000.

De beschikkingen vervat in § 2, derde lid, worden evenwel niet toepasselijk verklaard op de reeds aanhangig gemaakte rechtsvorderingen omdat dit termijn-voorwaarden zou opleggen waarvan de betrokkenen in het verleden geen weet konden hebben.

Artikel 18 ter §2 Om de gevolgen te regelen naar aanleiding van definitieve beschermingsbesluiten genomen vóór de inwerkingtreding van artikel 18 bis, worden aan de rechtsonderhorige nieuwe termijnen toebedeeld bij wijze van overgangsmaatregel om discriminatie te vermijden.

Wanneer de weigering tot machtiging reeds ter kennis werd gebracht vóór de inwerkingtreding van artikel 18 bis, begint de termijn van één jaar, bedoeld in art.18 bis, § 2, te lopen met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit artikel.

In het andere geval begint een termijn van twee jaar (waarbinnen nog een recht op vergoeding kan ontstaan door een weigering tot machtiging naar aanleiding van een aanvraag) te lopen met ingang van de datum van inwerkingtreding van artikel 18 bis.

Artikel 25

De bepaling in het huidig artikel 18 (eerste volzin van het tweede lid) van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen waarin sprake is van schadevergoeding, is overbodig geworden door de invoering van artikel 18 bis.

De tweede volzin van het tweede lid van artikel 18 blijft evenwel bestaan. Dit behelst de mogelijkheid waarover de eigenaar beschikt om, wanneer bewezen wordt dat de waardevermindering meer bedraagt dan de helft van de koopwaarde, van het Vlaamse Gewest te eisen dat deze het goed verworft.

HOOFDSTUK XII

Interne audit

Artikel 26 tem 29

Bij besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 werd in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een entiteit Interne Audit opgericht.

Het werkterrein van deze entiteit omvat alle departementen, administraties, afdelingen en entiteiten met een andere benaming die deel uitmaken van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met inbegrip van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB's). Ook de vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen (VWI's) behoren tot het werkterrein.

Dit artikel beoogt de uitbreiding van het werkterrein met de Vlaamse openbare instellingen (VOI's). Hiervoor is een decretale bepaling vereist.

Artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat aan de door de Gemeenschappen en Gewesten opgerichte gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen bij decreet rechtspersoonlijkheid kan worden toegekend en dat het decreet ook hun oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht regelt. De VOI's hebben een eigen rechtspersoonlijkheid, die afgescheiden is van de rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap/Vlaamse Gewest, en dit in tegenstelling tot de diensten van de Vlaamse regering (zijnde het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de VWI's). De bevoegdheid tot het uitvoeren van audits en administratieve onderzoeken bij de VOI's door een entiteit die tot de diensten van de Vlaamse regering behoort, kan worden beschouwd als een vorm van extern toezicht/controlen en vergt dus een decretale grondslag.

Teneinde eventuele twijfels weg te nemen m.b.t. de vraag of een bepaalde instelling al dan niet onder het werkterrein van de entiteit Interne Audit valt, wordt hierna een limitatieve opsomming gegeven van de bedoelde instellingen die tot het werkterrein behoren.

Vlaamse openbare instellingen van categorie A die tot het werkterrein van de entiteit Interne Audit behoren :

- Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA) ;
- Fonds Bijzondere Jeugdbijstand ;
- Fonds Culturele Infrastructuur ;
- Fonds Film in Vlaanderen ;
- Fonds tot bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV) ;
- Fonds Vlaanderen-Azië ;

- Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – Kleine Ondernemingen (FEERR – KO) ;
- Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie – Middelgrote en Grote Ondernemingen (FEERR – MGO) ;
- Grindfonds ;
- Herplaatsingsfonds ;
- Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (VLABINVEST) ;
- Limburgfonds ;
- Vlaams Egalisatie Rente Fonds (VERF) ;
- Vlaams Fonds voor de Lastendelging ;
- Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) ;
- Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) ;
- Vlaams Zorgfonds ;
- Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) ;
- Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Typerend voor de VOI's van categorie A is dat ze worden bestuurd door de bevoegde minister ; ze hebben geen raad van bestuur. De vermelding "van categorie A" verwijst naar de indeling die is gehanteerd in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Het merendeel van de VOI's van categorie A (uitgezonderd OVAM en VMM) betreft "papierinstellingen" in die zin dat ze niet over eigen infrastructuur en personeel beschikken. Het zijn instellingen met een financieel-budgettair karakter (cf. de notie "fonds" die systematisch in de benaming voorkomt) die, wat hun werking betreft, doorgaans geïntegreerd zijn in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap : de leidend ambtenaren zijn ambtenaren van het ministerie, en ze maken gebruik van de infrastructuur en het personeel van het ministerie.

OVAM en VMM daarentegen werken los van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ; ze worden geleid door een administrateur-generaal die

geen ambtenaar van het ministerie is, en beschikken over eigen infrastructuur en personeel.

Vlaamse openbare instellingen van categorie B en met "sui generis"-karakter die tot het werkteerein van de entiteit Interne Audit behoren :

- Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO) ;
- Dienst voor de Scheepvaart (DS) ;
- Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) ;
- Export Vlaanderen ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen (GOM-Antwerpen) ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg (GOM-Limburg) ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen (GOM-Oost-Vlaanderen) ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant (GOM-Vlaams-Brabant) ;
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen (GOM-West-Vlaanderen) ;
- Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen (IVAH) ;
- Kind en Gezin ;
- Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis te Geel (OPZ-Geel) ;
- Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis te Rekem (OPZ-Rekem) ;
- Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) ;
- Toerisme Vlaanderen ;
- Universitair Ziekenhuis Gent (UZ-Gent) ;
- Vlaams Commissariaat voor de Media ;
- Vlaams Fonds voor de Letteren ;
- Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) ;
- Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) ;
- Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) ;
- Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ;
- Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) ;
- Vlaamse Opera (VLOPERA) ;
- Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM-De Lijn) ;
- Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV (MBZ) ;
- Reproductiefonds Vlaamse Musea NV ;
- Vlaamse Huisvestingsmaatschappij NV (VHM) ;
- Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek NV (VITO) ;
- Vlaamse Landmaatschappij NV (VLM) ;
- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening CV (VMW) ;
- Vlaamse Radio- en Televisieomroep NV (VRT) ;
- Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen NV.

Typerend voor deze VOI's is dat ze een raad van bestuur hebben met autonoom beslissingsrecht. De minister waaronder de instelling ressorteert heeft wel controlebevoegdheid, maar geen bestuursbevoegdheid. Die controlebevoegdheid wordt in eerste instantie uitgeoefend door één of meer commissarissen van de Vlaamse regering ; deze hebben de mogelijkheid beroep in te stellen tegen beslissingen van de raad van bestuur, wat kan leiden tot vernietiging van beslissingen door de bevoegde minister.

Sommige instellingen vormen hierop een uitzondering (geen raad van bestuur en/of geen regeringscommissaris), zoals het Vlaams Commissariaat voor de Media en de SERV.

Sommige van deze VOI's zijn expliciet of impliciet onderworpen aan (een deel van) de bepalingen die van toepassing zijn op de instellingen van "categorie B", zoals bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Voor een aantal andere heeft het oprichtingsdecreet een specifiek controlestelsel ("sui generis") opgelegd, dat niet verwijst naar de bepalingen van de voornoemde wet van 16 maart 1954.

Sommige instellingen hebben de vorm van een vennootschap aangenomen.

Worden bv. niet in het werkterrein van de entiteit Interne Audit opgenomen : de investeringsmaatschappijen (Vlaamse Participatiemaatschappij NV, Vlaamse Milieuholding NV, Gimvindus NV, Limburgse Reconversie maatschappij NV, en hun respectievelijke dochterondernemingen), de universiteiten en hogescholen met een publiekrechtelijk karakter, verenigingen zonder winstoogmerk, stichtingen, enzovoort.

Wat de voornoemde investeringsmaatschappijen betreft, bevat het decreet van 13 juli 1994 terzake bepalingen m.b.t. het toezicht, waarbij o.m. voorzien is dat de regeringscommissaris deel uitmaakt van het auditcomité.

De toevoeging van deze investeringsmaatschappijen, met de talrijke ondernemingen in binnen- en buitenland waarin zij rechtstreeks en onrechtstreeks participaties aanhouden, zou het werkterrein van de entiteit Interne Audit overigens een quasi ongelimiteerd karakter geven, wat niet de bedoeling kan zijn.

Wat de universiteiten en de hogescholen betreft bevatten respectievelijk het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap specifieke regelingen, o.m. inzake financiering, beheer en toezicht.

De openbare instelling met rechtspersoonlijkheid "het Gemeenschapsonderwijs" is opgericht bij bijzonder decreet van 14 juli 1998 ; dat bijzonder decreet bevat o.m. specifieke bepalingen betreffende het toezicht. Gelet hierop en mede ervan uitgaande dat de uitbreiding van het werkterrein van de entiteit Interne Audit met "het Gemeenschapsonderwijs" niet bij een gewone decreetsbepaling kan geregeld worden, wordt voornoemde instelling niet in het werkterrein opgenomen.

De aandacht wordt erop gevestigd dat de entiteit Interne Audit nog in oprichting is. Er is momenteel nog geen personeel in dienst. De actuele personeelsformatie voorziet dat de entiteit 17 personeelsleden zal tellen. Mede gelet op het zeer omvangrijk en heterogeen karakter van het werkterrein, dient dan ook een realistisch verwachtingspatroon te worden gehanteerd m.b.t. de tijdsperiode waarbinnen audits bij de diverse entiteiten van het werkterrein zullen kunnen worden doorgevoerd.

Ingevolge dit artikel krijgen de personeelsleden van de entiteit Interne Audit het recht op toegang tot alle informatie en documenten bij de VOI's die binnen het werkterrein vallen. Zij hebben het recht om daarin inzage te vragen en afschriften ervan, alsook om inlichtingen te vragen aan ieder personeelslid, zonder dat die vraag via de gebruikelijke hiërarchische weg moet worden gesteld. De personeelsleden van de entiteit Interne Audit hebben evenwel geen politionele bevoegdheden.

De verplichting om informatie en documenten te verstrekken beperkt zich niet tot de gegevens die expliciet gevraagd worden door de entiteit Interne Audit, maar strekt zich uit tot alle informatie en documenten die relevant kan zijn met betrekking tot de audit of het onderzoek in kwestie. Van de personeelsleden van de VOI's wordt dus verwacht dat ze desgevallend op eigen initiatief die relevante informatie en documenten verstrekken.

De betrekkingen in de entiteit Interne Audit van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap staan ook open voor de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) die tot het werkterrein van de entiteit behoren.

Het personeelslid van een VOI dat een tijdelijke aanstelling of een mandaat krijgt in de entiteit Interne Audit, dient in zijn instelling een verlof voor opdracht van algemeen belang (of een soortgelijk verlof) te krijgen. Om zeker te zijn dat de vastbenoemde personeelsleden van alle betrokken VOI's in aanmerking zouden komen voor een betrekking binnen de entiteit Interne Audit – ook indien het personeelsstatuut van een VOI geen verlofstelsel kent dat toelaat dat men tijdelijk elders werkt zonder ontslag te nemen – is het aangewezen de voorliggende decretale bepaling te voorzien. De bepaling garandeert tevens dat de betrokken personeelsleden tijdens hun opdracht hun rechten behouden in hun instelling van herkomst en, na de beëindiging van hun opdracht, naar hun instelling van herkomst kunnen terugkeren.

HOOFDSTUK XIII

Huisvesting

Artikelen 30 tem 38

AFDELING I

Tegemoetkomingen

1. wijziging aan artikel 81 § 1 :

Bij het samenlezen van artikel 81 en 83 van de Vlaamse Wooncode blijkt dat enkel de eigenaar-bewoner en de huurder aanspraak kunnen maken op een tegemoetkoming in de kosten voor het uitvoeren van werken aan hun (huur)woning.

De praktijk onder het vorige regime leert dat de gevallen waarin de huurder van deze mogelijkheid gebruik maakt, miniem zijn (slechts 5 à 8 % van het totale aantal gesubsidieerde werken). Een groot segment van de woningmarkt wordt dus niet bereikt.

Daaraan kan verholpen worden door het invoegen van dit lid, waardoor ook de eigenaar-verhuurder aanspraak kan maken op een tegemoetkoming in de kosten voor het uitvoeren van werken. De eigenaar-verhuurder zal sneller geneigd zijn werken uit te voeren aan de door hem verhuurde woning. Dit komt niet alleen de woonsituatie van de huurder ten goede, maar draagt ook bij tot een algemene verbetering van de kwaliteit van het woonbestand.

2. wijziging aan artikel 82

Overeenkomstig artikel 81 van de Vlaamse Wooncode kan aan de woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden een particuliere tegemoetkoming worden verleend, onder meer om een woning te huren. In artikel 82 wordt dit uitgewerkt : voor zover men een ongeschikte of onaangepaste woning verlaat, kan het huren van een geschikte en aangepaste woning financieel worden ondersteund. De particuliere tegemoetkoming afhankelijk maken van het verlaten van een ongeschikte of onaangepaste woning wordt als te absoluut en te beperkend ervaren. In een aantal gevallen is een tegemoetkoming eveneens aangewezen om te voorkomen dat de huurder omwille van financiële of andere redenen moet uitwijken naar een goedkopere ongeschikte woning. Het voorstel voorziet dan ook in de mogelijkheid om het huren van een degelijke, aangepaste private woning te betoelagen.

Hiermee wordt een verruimde preventieve werking beoogd.

AFDELING II

Sociale Kredietmaatschappijen

In de huidige tekst van artikel 78, 1° worden naast de erkenning door de VHM ook de kredietvennootschappen vermeld die door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (ASLK) erkend zijn, voor het bekomen van de gewestwaarborg.

Krachtens de wet van 24 december 1996 tot organisatie van de openbare kredietsector en van het bezit van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechterlijke financiële vennootschappen, werd aan de ASLK de verplichting opgelegd een aantal sociale activiteiten die ze sinds lange tijd verrichtte, verder te zetten, waaronder het sociaal woonkrediet.

Sinds het van kracht worden van de Vlaamse Wooncode, heeft echter een koninklijk besluit van 23 maart 1999 tot opheffing of wijziging van diverse bepalingen betreffende de Algemene Spaar- en Lijfrentekas-Bank en de Algemene Spaar- en Lijfrentekas-Verzekeringen, de ASLK van deze verplichting ontheven.

Intussen is de ASLK volledig geprivatiseerd en deel gaan uitmaken van de Fortis groep. Het zou in strijd zijn met de Europese wetgeving, discriminerend aan, een enkele private instelling de mogelijkheid toe te kennen vennootschappen voor sociaal woonkrediet te erkennen en te financieren.

AFDELING III

Publieke huursector

Publieke huursubsidies

Artikel 72 van de Vlaamse Wooncode voorziet dat subsidies kunnen toegekend worden aan verhuurders van sociale woningen om hen toe te laten huurverminderingen toe te staan wegens gezinslast (art. 72 eerste alinea, 3°). Er is geen andere mogelijkheid voorzien om aan de verhuurders van sociale woningen subsidies te verlenen voor rechtstreekse tussenkomst in de huurlasten van particuliere huurders als mogelijk alternatief voor de huidige

investeringsubsidiëring die zich rechtstreeks richt op de woningen en de projecten.

Voor een subjectgebonden subsidiëring is in de publieke sociale woningsector momenteel geen decretale basis aanwezig. De aanpassing van voormeld artikel heeft tot doel, die basis te creëren. Om het geheel werkbaar te maken is het dan ook nodig om in artikel 99 een bepaling op te nemen die een andere berekeningswijze van de huurprijs toelaat voor de woningen die op een alternatieve wijze gefinancierd werden en waardoor de normale, in de VWC voorziene, huurprijsberekening niet van toepassing is. Daarom is de nieuwe paragraaf 5 noodzakelijk.

Sociale huurreglementering

Titel VII van de VWC handelt over de verhuring van woningen in de sociale sector en zal in voege treden vanaf het ogenblik dat een nieuw sociaal huurbesluit door de Vlaamse regering zal genomen worden in uitvoering van de VWC. Dat besluit is in volle voorbereiding en zal nog voor het zomerreces aan de regering voorgelegd worden.

Artikel 91 § 1 stelt dat titel VII van toepassing is op de woningen die verhuurt worden door de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen en op de huurwoningen van andere verhuurders (gemeenten, OCMW's, Vlaams Woningfonds, sociale verhuurkantoren), die gesubsidieerd werden op basis van de artikelen 60 tot 75 VWC.

Voornoemd artikel 91 § 1 voorziet dat de volledige titel VII niet van toepassing is op de woningen die als serviceflats beschikbaar worden gesteld en die eveneens op basis van de VWC kunnen genieten van subsidies voor wooninfrastructuur (art. 64 § 3 VWC).

Andere uitzonderingen worden niet voorzien.

Tot zolang titel VII niet in voege is getreden kunnen de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen ook woningen in hun patrimonium buiten het sociale huurstelsel verhuren aan openbare instanties en welzijnsorganisaties (gemeenten, OCMW's, VZW's met sociale inslag) die daarmee een oplossing kunnen bieden aan bijzondere situaties (tijdelijke noodopvang, daklozen, begeleid wonen e.d.). Voor die verhuringen werd een algemeen kader uitgetekend door de Raad van bestuur van de VHM en er werd een limiet bepaald wat het maximum aantal woningen betreft. Deze situatie wordt als zeer bevredigend ervaren door zowel de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen als door

de betrokken "tussenhuurders". Door het in voege treden van titel VII zal er evenwel geen decretale grondslag meer bestaan voor dergelijke verrichtingen, omdat in artikel 91 § 1 geen uitzondering daarvan voorzien is. Dat betekent dat de sociale huurreglementering dan integraal van toepassing is voor al de woningen uit het patrimonium, zonder enige uitzondering.

De voorgestelde wijziging is bedoeld om aan dergelijke verhuringen buiten het sociale huurstelsel een decretale basis te verlenen.

In artikel 99 § 3 van de Vlaamse Wooncode wordt de zinsnede 'tenzij ze verhuurd worden aan een huurder van een sociale woning van de verhuurder' weggelaten.

Het huidig artikel 99 § 3 heeft immers voor gevolg dat geen afzonderlijke sociale huurprijs kan berekend worden voor elke losstaande garage die aan een sociale huurder verhuurd wordt, zelfs al werden die garages afzonderlijk gefinancierd. Dit veroorzaakt onverantwoorde verliesposten voor de verhuurders, die daardoor aangespoord worden om die garages op de private markt te verhuren, hetgeen slechts de bedoeling kan zijn wanneer geen sociale huurders zich kandidaat stellen. Het weglaten van de laatste zinsnede in artikel 99 § 3, laat de verhuurders toe om voor de bestaande garages een afzonderlijke huurprijs te bepalen die kan rekening houden met het feit of de huurder ervan al dan niet een huurder is van een sociale woning.

AFDELING IV

Kamerdecreet

Het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, gewijzigd door de decreten van 3 februari 1998 en 14 juli 1998 voorziet in artikel 10 dat het conformiteitsattest tevens de richthuurprijs vermeldt.

Art. 5 van het decreet bepaalt dat de Vlaamse regering richtprijzen opstelt voor verhuur van kamers, rekening houdend met kwaliteit, oppervlakte, voorzieningen en locatie.

Deze bepalingen treden overeenkomstig art. 23 in werking op 1.12.1999. Art. 23, tweede lid bepaalt bovendien dat op conformiteitsattesten, afgeleverd tussen 1.9.1998 en 31.12.1999, wordt vermeld dat deze voor 30.11.2000 zullen worden aangevuld met

de vermelding van de righthuurprijs. Het college van burgemeester en schepenen zal daarom voor 30.11.2000 de lopende conformiteitsattesten door een aangepast conformiteitsattest met righthuurprijs vervangen.

De regeling van de righthuurprijs is in het decreet opgenomen om op gewestelijk niveau een zekere beheersing van de huurprijzen voor (studenten)kammers te bekomen. Aangezien de huurwetgeving voor de privé sector en de prijszetting een federale bevoegdheid zijn, zijn de righthuurprijzen juridisch niet afdwingbaar.

De invoering van een stelsel van righthuurprijzen is een technisch zeer complexe opdracht waarbij absoluut moet vermeden worden dat het stelsel een opwaartse druk op de prijzen uitoefent.

Om het stelsel verder uit te werken (inbegrepen een methodiek van opvolging) wordt een opdracht aan een extern bureau toevertrouwd.

De resultaten van de studie zullen ook van belang zijn voor het stelsel van de huursubsidies. Het regeerakkoord voorziet dat de hervorming van het huursubsidiestelsel rekening houdt met de kwaliteit van de woning en met righthuurprijzen. Ook voor het nieuwe sociale huurbesluit zullen de resultaten van de externe opdracht van belang zijn.

Gelet op de regeringswissel heeft het dossier vertraging opgelopen. De voorziene aanvangsduur van de opdracht namelijk 1.9.1999 met oplevering van de studie tegen 31.5.2000 is niet meer haalbaar. Er dient op gewezen dat de timing reeds zeer strikt was. Op basis van de studie moet immers een uitvoeringsbesluit getroffen worden (in toepassing van art. 5 kamerdecreet) waarna de voorbereiding van de implementatie (waar de lokale besturen een zeer grote rol spelen) op het terrein moet beginnen. Het is duidelijk dat een overhaaste invoering terecht slecht zal worden onthaald door de gemeenten.

Daarom wordt voorgesteld om de in het decreet vermelde termijnen te schrappen en de invoering van het stelsel van de righthuurprijzen te laten afhangen van een besluit van de Vlaamse regering. Dit geeft de Vlaamse regering meer tijd om de invoering van de righthuurprijs grondig voor te bereiden en daarvoor overleg te hebben met de gemeenten (wijziging van art. 23 Kamerdecreet).

Het is ook aangewezen om de verplichting om de righthuurprijs te vermelden in het conformiteitsattest zelf (art. 10, § 1, tweede lid Kamerdecreet) te

schrappen. De finaliteit van de regeling van de righthuurprijs namelijk de beheersing van de huurprijzen, kan immers ook worden bereikt door een ruime bekendmaking van de righthuurprijzen. De opname ervan in het conformiteitsattest zelf is dan ook niet nodig. Het werk van de gemeenten zal hierdoor bovendien worden vereenvoudigd. Samenhangend daarmee wordt art. 23, tweede lid Kamerdecreet opgeheven.

De voorgestelde wijzigingen doen geen afbreuk aan het stelsel van de righthuurprijs. Ze zijn eerder technisch en praktisch van aard.

AFDELING V

Vlabinvest

Artikel 20 van het programmadecreet 1992 houdt essentieel in dat Vlabinvest zelf over geen diensten en personeel beschikt, maar dat deze ter beschikking moeten gesteld worden door de Vlaamse regering. Bij het concipiëren en opstarten van Vlabinvest werd gemeend dit te moeten toevertrouwen aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zelf. Op advies van het college van secretarissen-generaal, dat geen mogelijkheid zag om deze dienstverlening toe te vertrouwen aan de Algemene Planningsdienst of aan de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, werd door de Vlaamse regering op 20 juli 1994 beslist de administratieve ondersteuning van Vlabinvest contractueel uit te besteden aan een extern organisme, in casu de GOM Vlaams-Brabant. Op 28 januari 2000 heeft de Vlaamse regering vervolgens beslist om deze dienstverlening toe te vertrouwen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Met bovenstaand wijzigend artikel wordt beoogd de rechtsgrond voor deze dienstverlening in overeenstemming te brengen met de bestaande realiteit.

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 39

Op 24 juli 1998 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de krachtlijnen voor de herbestemming van de Majoor Blaironkazerne tot een bedrijven- en dienstencentrum in de sector van multimedia en grafische nijverheid. Met het oog

hierop werd aan de NV VPM de opdracht gegeven via haar dochtermaatschappij de NV PMV in naam en voor rekening van het Vlaams Gewest een beheersmaatschappij op te richten met de bedoeling het herbestemmingsproject te organiseren.

Naar aanleiding van het verslag van het Rekenhof over het nazicht van de rekeningen van de NV PMV voor de periode 31 juli 1995 tot 31 december 1998 merkte zij op dat de nodige decretale machtiging voor deze participatie ontbrak (Stuk 34-A (1999-2000)-Nr.2). Met de vooropgestelde bepaling wordt deze decretale onderbouw nu voorzien.

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 40

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare werken
en Energie*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Gezondheid en Gelijke Kansen*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt gewest- en gemeenschapsaangelegenheden.

HOOFDSTUK II

Erfpacht

Artikel 2

In artikel 16 van het decreet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 1998 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

'De Vlaamse regering wordt gemachtigd om het erfpachtrecht van het Vlaamse Gewest in de onroerende goederen gelegen te Mechelen, 3de afdeling 729k5 (voorheen 729f), 731a, 730, 726, 725, 733 en 724, genaamd 'Geerdegebroek' tegen een symbolische canon van 1 frank te verlenen aan de N.V. Technopolis.'

HOOFDSTUK III

Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

Artikel 3

Artikel 13, § 5, van het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, wordt vervangen door de volgende bepaling :

'§ 5. De provincies, gemeenten, polders, wateringen, ruilverkavelingscomités en de door de Vlaamse regering aan te wijzen publiekrechtelijke rechtspersonen kunnen, mits hun instemming, door de Vlaamse regering belast worden met de uitvoering van het landinrichtingsplan of gedeelten ervan.

De Vlaamse regering bepaalt de tussenkomst van het Gewest in de kostprijs van de door de in het eerste lid vermelde instellingen en besturen uitgevoerde werken.'

HOOFDSTUK IV

Erosiebestrijdingsmaatregelen

Artikel 4

Afhankelijk van de beschikbare begrotingskredieten voorziet de Vlaamse regering in een steunregeling tot aanmoediging van de toepassing door landbouwers van erosiebestrijdingsmaatregelen op landbouwgronden.

De Vlaamse regering bepaalt de aard, de inhoud en de toepassing van deze steunregeling evenals de aanvraagprocedure voor de steun.

HOOFDSTUK V

Waterwegen

AFDELING I

NV Zeekanaal en Watergebonden grondbeheer Vlaanderen

Artikel 5

In artikel 5, § 1, eerste lid, 1° van het decreet van 4 mei 1994 betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen worden tussen de woorden "kanaal Brussel-Schelde" en de woorden "zoals door de Vlaamse regering" de woorden "van het kanaal Leuven-Dijle en van het kanaal naar Charleroi" ingevoegd.

Artikel 6

In artikel 18, § 3 van hetzelfde decreet wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

"De aldus tot stand gebrachte infrastructuur wordt eigendom van de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, dit vanaf het ogenblik van de inwerkingtreding van de vennootschap."

Artikel 7

De Vlaamse regering kan, onder nader vast te stellen regels en bepalingen, eenmalig de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in de mate dat zij verbonden zijn aan het kanaal Leuven-Dijle en het kanaal naar Charleroi, het recht geven om binnen een vooraf vast te stellen tijdspanne te worden overgedragen naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, met behoud van de hen reglementair toegekende rechten.

AFDELING II

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 8

De infrastructuurwerken, die de Dienst voor de Scheepvaart op de door hem beheerde waterwegen en hun aanhorigheden uitvoert krachtens het mandaat dat aan hem of zijn administrateur-generaal wordt verleend ter uitvoering van het decreet houdende de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden met ingang van 1 januari 1999 eigendom van de Dienst voor de Scheepvaart.

AFDELING III

Waterwegen

Artikel 9

Voor de waterwegen en hun aanhorigheden die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn, geldt dat de ambtenaren van de beherende overheid die belast zijn met de dienst van de scheepvaart, die de werken op die bevaarbare waterwegen en hun aanhorigheden leiden of er toezicht op houden, die bruggen, sluizen, overlaten, en dergelijke bedienen of er toezicht op houden, of die zorgen voor de bewaking en politie van bevaarbare waterwegen en het innen van scheepvaartrechten, ieder op hun eigen beheergebied, belast zijn met de bijzondere politie. Ze zijn tevens verantwoordelijk voor de uitvoering van de onderstaande reglementeringen :

1. het " Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk " (koninklijk besluit van 15 oktober 1935), voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ;
2. de bijzondere reglementen van sommige scheepvaartwegen ;
3. de scheepvaartberichten ;
4. de door het Vlaamse Gewest uitgevaardigde regelgeving ter uitvoering, ter aanvulling of ter vervanging van het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk.

De Vlaamse regering wijst de daartoe bevoegde ambtenaren aan.

Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie, zijn de ambtenaren, vermeld in het eerste lid, belast met het toezicht op de naleving van de regelgeving vermeld in het eerste lid, voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse regering kan de hoedanigheid van officier of agent van de gerechtelijke politie toekennen aan de beëdigde ambtenaren van de bevoegde administratie en Vlaamse openbare instellingen.

De bevoegde ambtenaren stellen de overtredingen vast bij proces-verbaal, dat bewijskracht heeft tot bewijs van het tegendeel.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast betreffende de scheepvaartberichten.

HOOFDSTUK VI

Vlaamse openbare instellingen

Artikel 10

De hierna genoemde instellingen, gerangschikt onder de instellingen van categorie A vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut, moeten een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering opmaken, zoals bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 en het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering :

1° het Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA) ;

2° het Fonds Vlaanderen-Azië ;

3° het Herplaatsingsfonds ;

4° het Zorgfonds.

Artikel 11

In het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering wordt een artikel 21bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

'Artikel 21bis

Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft, de persoon die aangesloten is bij een erkende zorgkas en die weigert de bijdrage, bedoeld in artikel 13, eerste lid, 3°, te betalen na daartoe tweemaal te zijn aangemaand'.

HOOFDSTUK VII

Vlaamse Vervoersmaatschappij – VVM (De Lijn)

Artikel 12

Aan artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij worden de volgende woorden toegevoegd : "hetzij vervoer te water".

Artikel 13

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet wordt een 6°, 7°, 8° en 9° toegevoegd, die luiden als volgt :

6° de normen inzake de minimum te leveren dienstverlening ;

7° de duur van de beheersovereenkomst, die minimaal vijf jaar bedraagt ;

8° de jaarlijkse rapportering van de geleverde diensten en de daarmee samenhangende afgelegde kilometers, uitgaven en ontvangsten ;

9° de regels met betrekking tot de bepaling van de managementstoelage van de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal.

HOOFDSTUK VIII

Tewerkstelling

Artikel 14

De rechtsvorderingen wegens een onverschuldigde betaling, zoals bepaald in artikel 1376 van het Burgerlijk Wetboek, in het kader van de programma's voor wedertewerkstelling zoals bepaald in artikel 6, § 1, 2° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verjaren vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Artikel 15

Artikel 11 van het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. 'Er wordt een programma ter bevordering van de werkervaring opgezet.

§ 2. Het programma ter bevordering van de werkervaring heeft tot doel tijdelijke werkervaringsplaatsen in de niet-commerciële sector aan te moedigen door tegemoet te komen in de financiering ervan.

De in het eerste lid genoemde werkervaringsplaatsen zijn erop gericht de kansen op doorstroming naar het reguliere arbeidscircuit te bevorderen.

§ 3. De volgende organisaties kunnen werkzoekenden tewerkstellen in een tijdelijke werkervaringsplaats op voorwaarde dat ze de wettelijke verplichtingen inzake tewerkstelling en sociale zekerheid naleven :

1° a) de gemeenten, alsook de verenigingen, en agglomeraties en federaties van gemeenten, behalve als ze een economische finaliteit hebben, de aan de gemeenten ondergeschikte instellingen, de instellingen van openbaar nut die van die verenigingen, agglomeraties en federaties van gemeenten afhangen, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de verenigingen van openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;

b) de verenigingen zonder winstoogmerk voorzover de plaatselijke overheid een overwegende rol speelt in de oprichting of de leiding ervan ;

2° de instellingen van openbaar nut en de verenigingen zonder winstoogmerk beheerst door de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstoogmerk en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, en die een sociaal, humanitair of cultureel doel nastreven ;

3° a) het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ;

b) de door de Vlaamse Gemeenschap ingerichte, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen ;

c) de instellingen van openbaar nut die afhangen van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ;

4° de provincies, de verenigingen van provincies en de aan de provincie ondergeschikte instellingen ;

5° de plaatselijke maatschappijen voor sociale woningen, de Polders en Wateringen en de kerkfabrieken.

§ 4. Aan de in § 3, 1° en 2° bedoelde organisaties kunnen contingenten van tijdelijke werkervaringsplaatsen worden toegewezen. Die organisaties waarborgen de begeleiding en de opleiding van de betrokken werkzoekenden en stellen die werkzoekenden ter beschikking van andere organisaties als bedoeld in § 3.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten van het programma ter bevordering van de werkervaring.'

Artikel 15bis

§ 1. Binnen de perken van de op de begroting goedgekeurde kredieten, bestemd voor de toekenning van subsidies voor permanente vorming en opleiding binnen bedrijven, kunnen subsidies worden toegekend aan projecten die gericht zijn op : het stimuleren van opleiding en begeleiding in bedrijven, het ontwikkelen van een stimuleringsbeleid naar werknemers met bijzondere aandacht voor de erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering, het bevorderen van een gestructureerde aanpak van vorming en erkenning van vaardigheden binnen bedrijven en het ondersteunen van vernieuwde organisatievormen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten aangaande de rangschikking van projecten en de toekenning van subsidies.

HOOFDSTUK IX

Ruimtelijke ordening

Artikel 16

Aan artikel 127, § 1, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Indien over de aanvraag een openbaar onderzoek moet georganiseerd worden, dan gaat de adviestermijn in op de veertiende dag van het openbaar onderzoek."

Artikel 17

In artikel 191, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het derde lid wordt 5° vervangen door wat volgt : "5° de na 1 mei 1999 verleende stedenbouwkundige attesten nummer 2" ;

2° het vijfde lid wordt geschrapt.

HOOFDSTUK X

Evenwichtige vertegenwoordiging

Artikel 18

In artikel 9, § 2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, worden de woorden 'tegen 31 december 1999' vervangen door de woorden 'tegen 1 januari 2002'.

Artikel 19

In artikel 4, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, worden de woorden 'in zover bij een gedeeltelijke tussentijdse vernieuwing minder dan een derde van de mandaten vacant is', geschrapt.

HOOFDSTUK XI

Landschappen

Artikel 20

In het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen worden een artikel 18 bis en een artikel 18 ter ingevoegd, die luiden als volgt :

" Artikel 18bis

§ 1. Aan de eigenaars van onroerende goederen die in een beschermd landschap liggen, kan een vergoeding worden toegekend als de waardevermindering van hun onroerend goed rechtstreeks voortvloeit uit de voorschriften van een besluit tot definitieve bescherming van een landschap.

§ 2. Het recht op vergoeding ontstaat bij de kennisgeving van een weigering, op basis van het beschermingsbesluit, tot het uitvoeren van werkzaamheden of handelingen die in overeenstemming zijn met de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Onder een weigering wordt verstaan :

1° een weigering van vergunning voor werkzaamheden of handelingen na een negatief advies van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, zoals bedoeld in artikel 14, § 3 ;

2° een weigering van een toestemming voor werkzaamheden of handelingen van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, zoals bedoeld in artikel 14, § 4.

Na verloop van een termijn van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van de kennisgeving, bedoeld in artikel 11, § 1, van het beschermingsbesluit, kan het recht op vergoeding niet meer ontstaan. Het vorderingsrecht vervalt definitief een jaar na de dag waarop het recht op vergoeding is ontstaan.

§ 3. De waardevermindering die voor vergoeding in aanmerking komt, dient te worden geraamd als het verschil tussen enerzijds de verkoopwaarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd tot op de dag van het ontstaan van het recht op vergoeding, verhoogd met de lasten en kosten, vóór de kennisgeving van het definitief beschermingsbesluit en anderzijds de verkoopwaarde van dat goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding.

Als waarde van het goed op het ogenblik van verwerving wordt het bedrag in aanmerking genomen dat als grondslag heeft gediend voor de heffing van de registratie- of successierechten over de volle eigendom van het goed, of, bij ontstentenis van een dergelijke heffing, de verkoopwaarde van het goed in volle eigendom op de dag van de verwerving.

Als waarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding wordt de verkoopwaarde op dat ogenblik in aanmerking genomen.

De waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving wordt geactualiseerd door ze te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen van de kalendermaand voorafgaand aan die waarin de vergoeding is vastgesteld en het zo bekomen getal te delen door het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen van het jaar van verwerving door de vergoedingsgerechtigde, in voorkomend geval, omgerekend op dezelfde basis als eerstgenoemd indexcijfer. De aldus bekomen waarde wordt verhoogd met de kosten van de verwerving.

§ 4. De vergoeding bedraagt 80% van de waardevermindering.

§ 5. Er is geen vergoeding verschuldigd in de volgende gevallen :

- 1° als de eiser het goed verworven heeft toen het al voorlopig of definitief beschermd was ;
- 2° als de eiser het verbod krijgt uithangborden of reclame-inrichtingen aan te brengen ;
- 3° indien de eiser zelf de bescherming van zijn goed gevraagd heeft of uitdrukkelijk ermee ingestemd heeft ;
- 4° als de eigenaar op vrijwillige basis door middel van een beheersovereenkomst zoals bedoeld in art.16 ,§ 6, het beheersplan uitvoert voor het betrokken perceel ;
- 5° als de waardevermindering die voor vergoeding in aanmerking komt niet meer bedraagt dan 20% van de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd tot op de dag van het ontstaan van het recht op vergoeding en verhoogd met de lasten en kosten ;
- 6° als een zelfde handeling of werk wordt geweigerd op basis van een andere regelgeving ;
- 7° als de waardevermindering het gevolg is van beperkingen, voorschriften en voorwaarden die eveneens door of krachtens een andere regelgeving opgelegd zijn ;

§ 6. De vergoeding wordt verminderd met de op basis van een andere regelgeving voor hetzelfde perceel verkregen planschadevergoeding, patrimoniumverlies, vergoeding en schadevergoeding.

§ 7. Aan de verplichting tot vergoeding kan, uiterlijk binnen twee jaar na een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, en ongeacht de eigenaar, voldaan worden door de opheffing of wijziging van de bescherming van het perceel, of door de verwerving van het goed door het Vlaamse Gewest.

§ 8. Het Vlaamse Gewest kan binnen een termijn van twee jaar vanaf de betaling van de vergoeding, de terugbetaling ervan, vermeerderd met de wettelijke intresten, eisen van de begunstigten, hun rechthebbenden of rechtverkrijgenden, zodra het perceel niet meer is beschermd als landschap.

Artikel 18ter

§ 1. Met uitzondering van § 2, derde lid, zijn de bepalingen van artikel 18bis van toepassing op de reeds aanhangig gemaakte vorderingen tot vergoeding waarover nog geen in kracht van gewijsde gegane uitspraak bestaat.

§ 2. Met betrekking tot de besluiten tot definitieve bescherming die zijn genomen voor de inwerkingtreding van artikel 18bis kan het recht op vergoeding niet meer ontstaan na verloop van een termijn van twee jaar te berekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit artikel.

Voor de gevallen waarbij het recht op vergoeding ontstond voor de inwerkingtreding van artikel 18bis, vervalt het vorderingsrecht definitief één jaar na de inwerkingtreding van dit artikel."

Artikel 21

In artikel 18, tweede lid van hetzelfde decreet wordt de eerste zin geschrapt.

HOOFDSTUK XII

Interne audit

Artikel 22

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder Vlaamse openbare instellingen verstaan : de publiek-rechtelijke rechtspersonen opgericht bij of krachtens een wet of decreet, en die ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van het Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 23

De entiteit Interne Audit bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bevoegd om audits en administratieve onderzoeken bij de Vlaamse openbare instellingen uit te voeren. Zij is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten van de Vlaamse openbare instellingen te onderzoeken en te evalueren en in het bijzonder het systeem van interne controle.

Artikel 24

Om haar bevoegdheid te kunnen uitoefenen heeft de entiteit Interne Audit toegang tot alle informatie en documenten bij de Vlaamse openbare instellingen. Ze kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die ze voor de uitvoering van haar opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is er toe gehouden alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Artikel 25

De betrekkingen van junior auditor en senior auditor, van manager auditor en van hoofd van de entiteit Interne Audit in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap staan ook open voor de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen, onder de voorwaarden zoals bepaald in het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993. Na de beëindiging van hun opdracht in de entiteit Interne Audit, keren zij naar hun instelling van herkomst terug.

De adjunct-leidende ambtenaren die een afdeling leiden worden voor de toepassing beschouwd als ambtenaren die de mandaatgraad van afdelingshoofd bekleden.

Zij behouden tijdens hun opdracht hun administratieve anciënniteit met inbegrip van hun rechten op bevordering en hun geldelijke anciënniteit die zij hadden verworven in hun instelling van herkomst. Zij behouden tenminste de salarisschaal waarop ze recht hadden in de graad die zij op dat ogenblik bekleedden. Zij verwerven in voorkomend geval ook de wijzigingen aan hun administratief statuut, aan hun geldelijk statuut en aan hun salarisschaal. De latere wijzigingen aan deze reglementering tijdens hun afwezigheid zijn op hen ook van toepassing.

HOOFDSTUK XIII

Huisvesting

AFDELING I

Tegemoetkomingen

Artikel 26

In artikel 81, § 1, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

'In afwijking van het tweede lid kan een tegemoetkoming in de kosten, zoals vermeld in artikel 83, verleend worden aan de eigenaar-verhuurder die werken uitvoert aan de door hem verhuurde woning.'

Artikel 27

Aan artikel 82 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

'Zonder een voor bewoning ongeschikte of onaangepaste woning te hebben verlaten kan aan de woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden die een geschikte en aangepaste woning huren een tegemoetkoming in de huurprijs worden verleend, voor zover geen sociale woning wordt betrokken. De Vlaamse regering bepaalt nader de voorwaarden en de bepalingen terzake.'

AFDELING II

Sociale kredietmaatschappijen

Artikel 28

§ 1. In artikel 78, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 1° vervangen door wat volgt :

'1° de kredietmaatschappijen die, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt, door de Vlaamse regering of door de VHM erkend zijn ;'.

§ 2. De erkenning van een sociale kredietvennootschap door de ASLK blijft geldig voor het bekomen van de gewestwaarborg tot uiterlijk 31 december 2000.

AFDELING III

Publieke huursector

Artikel 29

In artikel 72, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 3° vervangen door wat volgt :

'3° om de verhuurder van sociale huurwoningen in staat te stellen huurverminderingen, al dan niet wegens gezinslast, toe te kennen, volgens de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.'

Artikel 30

Aan artikel 91, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de volgende woorden toegevoegd :

'en op de woningen die door de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen verhuurd worden aan openbare besturen of aan welzijnsorganisaties onder de door de raad van bestuur van de VHM vastgestelde voorwaarden.'

Artikel 31

In artikel 99 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 3 wordt vervangen door wat volgt :

'§ 3. Voor het gebruik van ruimten die van de woning afgezonderd zijn, kan een huurprijs worden aangerekend waarvoor de regeling van § 1 niet geldt.' ;

2° er wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

'§ 5. De bepalingen van § 1, 2 en 3, gelden niet wanneer aan de verhuurder een subsidie voor de verhuur verleend wordt op basis van artikel 72, eerste lid, 3°, voorzover die niet wegens gezinslast wordt toegekend.'

AFDELING IV

Kamerdecreet

Artikel 32

In het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits -en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, gewijzigd bij de decreten van 3 februari 1998 en 14 juli 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in artikel 10,§ 1, wordt het tweede lid opgeheven met ingang van 1 december 1999 ;
- 2° artikel 23 wordt vervangen door wat volgt : 'Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998, met uitzondering van artikel 5, dat in werking treedt op een datum, vastgesteld door de Vlaamse regering.'

AFDELING V

Vlabinvest

Artikel 33

Artikel 20 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt vervangen door wat volgt :

'Artikel 20

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse regering. Tussen het fonds en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij wordt een overeenkomst gesloten met betrekking tot het ter beschikking stellen aan het fonds van de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ontvangt hiervoor jaarlijks een kostenvergoeding lastens de begroting van het fonds.'

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 34

Het Vlaams Parlement wordt met ingang van 24 juli 1998 gemachtigd om de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen op te dragen om in opdracht en voor rekening van het Vlaamse Gewest een beheersmaatschappij op te richten om de herbestemming van de Majoor Blaironkazerne naar een bedrijven- en dienstencentrum uit te voeren.

De Vlaamse regering bepaalt de verdere regels betreffende de oprichting en werking van de NV Blairon.

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 35

Artikel 18 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2000.

Artikel 19 heeft uitwerking met ingang van 9 juli 1999.

Artikel 36

Artikel 28 : De erkenning van een sociale kredietvennootschap door de ASLK blijft geldig voor het verkrijgen van de gewestwaarborg uiterlijk tot 31 december 2000.

Artikel 37

Dit decreet treedt in werking op

behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 30 mei 2000
50MDvb052901

De Heer Patrick DEWAELE
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid & Europese
Aangelegenheden
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

Mijnheer de Minister-president,
Mijnheer de Minister,

De Raad werd door meerdere leden van de Vlaamse regering, ieder wat zijn of haar bevoegdheidsdomein betreft, om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen.

De Raad wil hierbij zijn reactie op het voorontwerp van decreet globaal formuleren. Voorafgaandelijk betreurt de Raad via een spoedprocedure gevat te zijn in dit dossier. De argumentatie voor het ingeroepen hoogdringend karakter van de adviesvraag vergt nadere onderbouwing. Hoe dan ook wordt het hierdoor onmogelijk tot een grondige beleidsadvisering te komen. Bovendien blijft het voor de Raad onduidelijk waarom diverse uiteenlopende decretale beschikkingen in één verzameldecreet dienen behandeld te worden.

De Raad wenst alvast volgende bemerkingen te formuleren:

- wat betreft het hoofdstuk VIII "Tewerkstelling":

In artikel 15 wordt een programma ter bevordering van de werkervaring voorzien. De Raad kan wat de inhoud betreft (doelgroep, begeleiding) de voorgestelde regeling ondersteunen. Gezien de regeling een vorm van terbeschikkingstelling inhoudt dringt een aanpassing van de wet van 24 juli 1987 betreffende de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, zich op.

- wat betreft het hoofdstuk IX “Ruimtelijke Ordening” :

De in artikel 17 voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op de informatie die door de gemeente in het vergunningsregister moet worden opgenomen. De argumentatie om de versoepelingen door te voeren kan de Raad niet overtuigen. Dit geldt zowel voor de onder ten 1^e en nog meer uitgesproken voor de onder ten 2^e voorgestelde wijziging aan artikel 191, § 1 van decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Tot zolang onder 1^e voorgestelde wijziging niet grondig wordt geargumenteerd blijft het voor de Raad moeilijk de noodwendigheid ervan te onderschrijven. Tot zolang vraagt de Raad dan ook de voorgestelde wijziging in beraad te houden.

De onder ten 2^e voorgestelde wijziging beoogt dat voor percelen waarover geen informatie beschikbaar is, geen afzonderlijke lijst moet worden opgemaakt. Volgens de Raad dienen ook percelen waarover geen informatie wordt teruggevonden blijvend worden opgenomen in het vergunningsregister, zij het onder een aangepaste hoofding.

- Wat betreft het hoofdstuk XI “Landschappen” :

De Raad stelt vast dat de opgenomen bepalingen een planschaderegeling invoeren voor goederen die onder een beschermingsbesluit vallen. In geval van een planschaderegeling dient de bescherming beschouwd te worden als een bijkomende planlaag. Vandaar is de Raad van oordeel dat de regeling die reeds geldt via het Decreet Ruimtelijke Ordening ook hier toepassing moet krijgen. Een afzonderlijke regeling is niet aangewezen.

In tweede orde wenst de Raad volgende bemerkingen te formuleren:

1. De schrapping van de eerste zin in artikel 18 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen (artikel 21 van het voorontwerp) en de vervanging ervan door een nieuwe regeling vervat in een nieuw artikel 18 bis, heeft tot gevolg dat de rechten op vergoeding van een eigenaar wiens goed in een beschermd landschap ligt, worden ingeperkt tot de gevallen waarbij de vergunning tot uitvoering van werkzaamheden wordt geweigerd. Voor de gevallen waarin er een waardevermindering optreedt los van weigering van vergunning, wordt het recht op vergoeding geschrapt. Bescherming wordt door de Raad beschouwd als een planologische wijziging. Reeds eerder heeft de SERV gesteld dat exploitatiewinsten of -verliezen als gevolg van planologische wijzigingen dienen geregeld te worden via een sociaal-economische regeling.

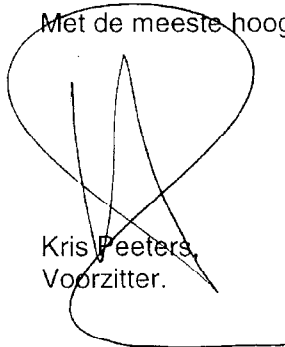
2. Artikel 18 bis § 5 4°, zoals te wijzigen door artikel 20 van het voorontwerp, sluit van vergoeding uit diegene die een beheersovereenkomst afsloot. Deze uitsluiting lijkt niet correct gezien het afsluiten van een beheersovereenkomst (en het ontvangen van een vergoeding in dit kader) enkel het beheer betreft en geen enkele implicatie heeft t.a.v. de waardevermindering van de grond. Deze uitsluiting kan de bereidwilligheid van eigenaars tot het zich inschakelen in beheersplannen afremmen.
3. De regeling in artikel 18 bis § 8 kan niet worden onderschreven. Het volstaat hierbij te verwijzen naar de onteigeningsproblematiek waar terzake recent een wetswijziging werd doorgevoerd teneinde onrechtvaardige situaties van terugbetaling te vermijden (cf. wet van 6 april 2000 tot wijziging, wat de intresten op het terug te betalen gedeelte van de onteigeningsvergoeding betreft, van artikel 18 van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemene nutte en artikel 21 van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemene nutte). Indien een beschermingsbesluit wordt ingetrokken, waardoor het goed een meerwaarde krijgt, dient dit te worden geregeld via de planbatenregeling voorzien in de regeling van de ruimtelijke ordening.

▪ Wat betreft het hoofdstuk XIII “Huisvesting” :

In de Afdelingen I tot en met III wordt niet aangeduid welk decreet wordt gewijzigd door het voorgelegde voorontwerp van decreet. De Raad meent te veronderstellen dat het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt bedoeld.

Ik hoop, Mijnheer de Minister-president, U hiermede van dienst te zijn geweest.

Met de meeste hoogachting,

Kris Peeters,
Voorzitter.

cc. Minister Vice-president S. STEVAERT, Minister D. VAN MECHELEN, Minister J. SAUWENS, Minister R. LANDUYT en Minister V. DUA

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Vera DUA
Vlaams Minister van Leefmilieu en Landbouw
ALHAMBRA
E. Jacqueminaan 20

1000 BRUSSEL

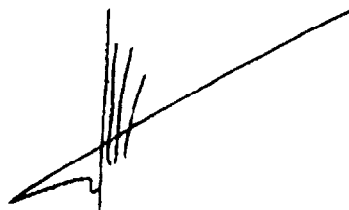
Datum: 8 juni 2000
Uw ref.: MEL/S4/2000/5-07488
Ref.: 3.04.02 /M5/00/560
Betreft: Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 2000 (verzameldecreet).

Mevrouw de Minister,

Wil hierbij het advies, ontvangen van de MiNa-Raad, zitting 8 juni 2000, over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 2000 (verzameldecreet) - ingevolge uw adviesvraag d.d. 29 mei 2000.

De Raad heeft het nodig geacht dit advies, n.a.v. diverse adviesvragen van verschillende ministers, in een briefadvies gericht aan de Minister-president, te bundelen.

Met de meeste hoogachting,

Prof. dr. R.F. Verheyen
Voorzitter

MiNa-Raad
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Advies

van 8 juni 2000
over het Voorontwerp van decreet
houdende diverse bepalingen

MiNa-Raad
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

De heer Patrick Dewael
Minister-president van de Vlaamse regering
Martelaarsplein 19
1000 BRUSSEL

Datum: 8 juni 2000
Ref.: 3.04.02 /L1/00/551
Betreft: Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 2000 (verzameldecreet).

Meneer de Minister-president,

Op 25 mei 2000 vroegen Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke ordening en Media Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Binnenlandse aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport Johan Sauwens en Vlaams Minister van Leefmilieu en Landbouw Vera Dua de MiNa-Raad - elk wat hun bevoegdheden betreft - om advies aangaande het in hoofding vermelde voorontwerp. Uit telefonische contacten met andere leden van de Vlaamse regering bleek dat het in principe de bedoeling was dat elk lid van de Vlaamse regering de Raad om advies zou vragen voor zover dat relevant zou zijn. Om die reden heeft de Raad de vanuit milieu- en natuuroogpunt relevante opmerkingen gebundeld in dit briefadvies en richt hij dit advies aan U als minister-president van de Vlaamse regering.

In onderhavig briefadvies beperkt de MiNa-Raad zich in zijn bespreking tot volgende artikels van het voorontwerp-decreet.

Via artikel 13 worden de minimale bepalingen van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoersmaatschappij (de Lijn) uitgebreid. Dit sluit aan bij het pleidooi dat de Raad heeft geformuleerd in zijn advies van 27 januari 2000 over het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van het bezoldigd personenvervoer over de weg, met name om ook in de beheersovereenkomst met de Lijn minimale criteria voor sommige aspecten van basismobiliteit op te nemen (zie § 17 van vermeld advies). De Raad pleitte daarbij vooral om de concrete resultaatsverbintenissen uit te drukken in passagierskilometers in plaats van in afgelegde (voertuig)kilometers omdat dit een beter beeld geeft van de reële vervoersprestaties van de Lijn. De Raad stelt vast dat het voorliggende voorontwerp van decreet een jaarlijkse rapportering, o.m. van het aantal afgelegde kilometers, inschrijft. De Raad herhaalt hier zijn suggestie om deze rapportering aan te vullen met het aantal gepresteerde passagierskilometers. Verder herinnert de Raad eraan dat de beheersovereenkomst z.i. ook criteria zou moeten inhouden m.b.t. tarifiering, comfort of milieuzorg (b.v. voorwaarden inzake de milieuvriendelijkheid van het voertuigenpark of de brandstofvoorziening).

Via artikel 17 wordt artikel 191, § 1, vijfde lid van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening geschrapt. Dit lid voorziet de opmaak van een lijst van percelen waarop voor de aanwezige gebouwen de informatie m.b.t. vergunningen en attesten niet werd teruggevonden. In tegenstelling tot wat de memorie van toelichting bij het voorliggende voorontwerp van decreet stelt, is deze lijst niet gelijk aan het complementerende deel van het wel ingevuld vergunningenregister maar wel een deel daarvan, met name de lijst van bebouwde percelen waarvoor de benodigde informatie ontbreekt. Het complementerende deel is veel ruimer aangezien dit ook alle niet bebouwde percelen omvat. De Raad pleit er daarom voor het vijfde lid niet te schrappen. Wel moet het gecorrigeerd worden in die zin dat het gaat om de informatie vermeld in het derde en het vierde lid.

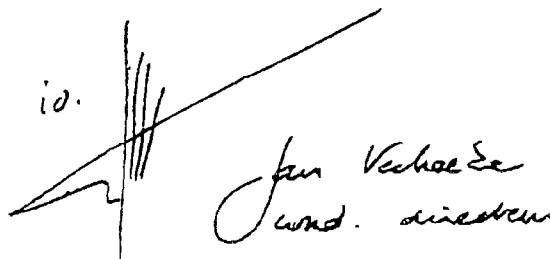
Via artikel 20 van het voorontwerp van decreet wordt de bestaande schadevergoeding in het kader van het landschapsdecreet van 16 april 1996 verder uitgewerkt. De Raad stelt vast dat de in het voorontwerp van decreet voorgestelde regeling relatief ingrijpend is. Zowel vanuit de invalshoek 'omgevingskwaliteit' als vanuit het oogpunt van eigenaars en belanghebbenden dringen zich volgens de Raad vragen op. Deze hebben o.m. te maken met de koppeling van de schadevergoeding aan de vergunningsverlening en aan de beheersplannen evenals met de modaliteiten van de terugbetaling. Omwille van het vrij ingrijpend karakter is het volgens de Raad niet aangewezen om deze regeling via een verzameldecreet in te voeren. De Raad suggereert daarom dit hoofdstuk uit het voorontwerp van decreet te lichten en de voorgestelde regeling een meer geëigende procedure te laten doorlopen. Via een aparte advisering (met een ruimere adviestermijn) kan immers beter beoordeeld worden in welke mate deze regeling consistent is met het breder kader van het landschapsbeleid en daarmee gelieerde beleidsdomeinen zoals ruimtelijke ordening en natuurbehoud.

Voor het overige heeft de MiNa-Raad geen opmerkingen bij dit voorontwerp-decreet.

Inmiddels verblijf ik,

met de meeste hoogachting,

id.

Prof. Dr. Rudi Verheyen
Voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 27 juni 2000 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende diverse bepalingen", heeft op 29 juni 2000 (eerste kamer) en op 30 juni 2000 (derde kamer) het volgende advies gegeven :

L. 30.352/3

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd :

"door het korte tijdsbestek dat nog resteert teneinde het Vlaams Parlement toe te laten dit ontwerp van decreet te behandelen alvorens het zomerreces aanvangt".

*

*

*

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

*

*

ONDERZOEK VAN DE TEKSTHoofdstuk III - Vlaamse Landmaatschappij (VLM)Artikel 3

De beoogde wijziging van artikel 13, § 5, van het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (en niet "landmaatschappij"), heeft enkel betrekking op het tweede lid van die bepaling. Het verdient derhalve aanbeveling in artikel 3 enkel dat lid te wijzigen.

Hoofdstuk IV - ErosiebestrijdingsmaatregelenArtikel 4

1. Dit artikel strekt ertoe de Vlaamse regering te machtigen om een steunregeling in te voeren tot aanmoediging van de toepassing door landbouwers van erosiebestrijdingsmaatregelen op landbouwgronden. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de aard, de inhoud en de toepassing van die steunregeling te bepalen, evenals de aanvraagprocedure voor de steun.

In de memorie van toelichting wordt gepreciseerd dat beoogd wordt, "naar analogie met de «2078/92-maatregelen» (1) ..., een afzonderlijke rechtsgrond te creëren voor de maatregel «aanleg van grasstroken voor erosiebestrijding»".

(1) Bedoeld worden maatregelen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer.

Volgens de nadere toelichting welke aan de Raad van State werd verstrekt, zou het de bedoeling zijn de ontworpen steunregeling te kaderen in de milieumaatregelen in de landbouw, bedoeld in verordening (EG) nr. 1257/99 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen (1). Artikel 22 van die verordening voorziet in de mogelijkheid om steun te verlenen "voor landbouwproductiemethoden die zijn ontworpen met het oog op milieubescherming en natuurbeheer", meer bepaald voor "wijzen van gebruik van landbouwgrond die verenigbaar zijn met de bescherming en verbetering van ... de bodem ...".

2. De bevoegdheid voor het invoeren van de aldus omschreven regeling blijkt het Vlaams Gewest te kunnen vinden in artikel 6, § 1, V, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens die bepaling zijn de gewesten bevoegd voor "de toepassing van de Europese maatregelen in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die betrekking hebben op het leefmilieu en op de landinrichting, de bosbouw en het natuurbehoud".

(1) Zoals blijkt uit o.m. considerans 30 van de aanhef ervan, komt die verordening in de plaats van o.m. de genoemde verordening (EEG) nr. 2078/92, welke wordt opgeheven (zie artikel 55, lid 1, derde streepje, van verordening (EG) nr. 1257/99).

3. Zoals hiervóór sub 1 reeds werd opgemerkt, komt de ontworpen bepaling erop neer dat het vaststellen van de gehele regeling aan de Vlaamse regering wordt opgedragen. Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de gewestwetgever en de -regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), behoren de essentiële elementen van de ontworpen regeling zoveel mogelijk in het decreet zelf te worden opgenomen.

4. Overeenkomstig artikel 6, § 3bis, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 dient tussen de betrokken gewestregeringen en de betrokken federale overheid overleg te worden gepleegd over maatregelen die een weerslag hebben op het landbouwbeleid.

Volgens de gemachtigde van de regering heeft dat overleg, wat de ontworpen regeling betreft, niet plaatsgevonden.

De aandacht van de decreetgever wordt erop gevestigd dat het voorschrift van artikel 6, § 3bis, 5°, overeenkomstig artikel 124bis van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, moet worden aangemerkt als een bevoegdheidsverdelende regel waarvan de miskennis kan leiden tot de vernietiging van de betrokken bepaling.

5. Luidens artikel 51, lid 1, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1257/99 zijn de artikelen 87 tot en met 89 van het EG-Verdrag van toepassing voor steun die door

de lidstaten wordt verleend voor maatregelen ter ondersteuning van plattelandontwikkeling. Luidens lid 4 van datzelfde artikel 51 zijn steunmaatregelen van de staten, die ertoe strekken landbouwers te steunen in verband met door hen aangegane verbintenissen op het gebied van milieu-maatregelen in de landbouw, verboden, tenzij ze voldoen aan de in de artikelen 22 tot en met 24 van de verordening vastgestelde voorwaarden.

De maatregelen welke de Vlaamse regering zal nemen ter uitvoering van de ontworpen bepaling zullen derhalve, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, aan de Europese Commissie moeten worden aangemeld.

Hoofdstuk V - Waterwegen

Artikel 9

1. Blijkens de memorie van toelichting strekt dit artikel ertoe "politieele bevoegdheid" toe te kennen aan "de ambtenaren die instaan voor het beheer van de waterwegen en hun aanhorigheden (in het Vlaamse Gewest)" en zulks "binnen de grenzen van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest". .

2. Het ontwerp gaat op een bijzonder omslachtige en weinig consistente manier te werk voor de omschrijving, zowel van de betrokken ambtenaren, als van hun opdrachten.

2.1.1. Volgens het eerste lid geldt de ontworpen regeling voor bepaalde ambtenaren van de "beherende overheid" van "de waterwegen en hun aanhorigheden die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn". Het gaat, meer bepaald, om "de ambtenaren ... die belast zijn met de dienst van de scheepvaart, die de werken op die bevaarbare waterwegen en hun aanhorigheden leiden of er toezicht op houden, die bruggen, sluizen, overlaten en dergelijke bedienen of er toezicht op houden, of die zorgen voor de bewaking en politie van bevaarbare waterwegen en het innen van scheepvaartrechten" (1).

2.1.2. Luidens het tweede lid wijst de Vlaamse regering de ambtenaren aan die bevoegd zijn voor de in het eerste lid bedoelde taken.

Het is niet duidelijk hoe die bepaling zich verhoudt tot die van het eerste lid. Op het eerste gezicht maakt de bepaling van het tweede lid die van het eerste lid overbodig. Het zou immers kunnen volstaan in het eerste lid te verwijzen naar "de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren van de met het beheer van de waterwegen en hun aanhorigheden belaste administratie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de bevoegde Vlaamse openbare instellingen".

(1) Die bepaling lijkt geïnspireerd te zijn door artikel 101 van het Algemeen reglement der scheepvaartwegen van het Koninkrijk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 15 oktober 1935.

2.2.1. Wat de taken van die ambtenaren betreft :

- wordt in de eerste volzin van het eerste lid bepaald dat zij "belast zijn met de bijzondere politie";
- wordt in de tweede volzin van het eerste lid bepaald dat zij "tevens verantwoordelijk zijn voor de uitvoering" van een aantal "reglementeringen", waaronder "het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk ... , voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest";
- bepaalt het derde lid dat zij "belast (zijn) met het toezicht op de naleving van de regelgeving vermeld in het eerste lid, voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest";
- bepalen het vierde en het vijfde lid dat de Vlaamse regering hun de hoedanigheid van officier of agent van de gerechtelijke politie kan toekennen en dat zij de overtredingen vaststellen bij proces-verbaal dat bewijskracht (lees : bewijswaarde) heeft tot bewijs van het tegendeel.

2.2.2.1. - Het is niet duidelijk wat bedoeld is met de bepaling van het eerste lid luidens welke de bedoelde ambtenaren "belast zijn met de bijzondere politie", noch in hoeverre deze opdracht verschilt van die bedoeld in het derde lid (toezicht op de naleving van de regelgeving vermeld in het eerste lid).

Het begrip "bijzondere politie" wordt o.m. gehanteerd om de normerende bevoegdheid van de gewesten af te bakenen ten opzichte van de bevoegdheid van de federale overheid inzake het vaststellen van "de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer" (artikel 6, § 4, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen) (1).

In zoverre met de bepaling van het eerste lid niets anders zou zijn bedoeld dan dat de betrokken ambtenaren bevoegd zijn om toezicht te houden op de naleving van de tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behorende regels inzake de waterwegen en hun aanhorigheden, vormt die bepaling in feite een aankondiging van wat in het derde lid wordt bepaald. Het is dan beter in het eerste lid de "bijzondere politie" nog niet te vermelden.

Mochten de stellers van het ontwerp met de term "bijzondere politie" iets anders beogen dan wat nader uiteengezet wordt in het derde lid, dan zou alleszins verduidelijkt moeten worden, hetzij in de tekst van het ontwerp, hetzij in de memorie van toelichting, hoe die term begrepen moet worden.

2.2.2.2. Het is de Raad van State niet duidelijk waarom de bepaling van het eerste lid, luidens welke de bedoelde ambtenaren belast worden met de "uitvoering" van bepaalde tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behorende "reglementeringen", wordt opgenomen in het ontwerp.

(1) Zie bijvoorbeeld Raad van State, afdeling administratie, arrest nr. 74.842, van 30 juni 1998, Belgische Staat/Vlaams Gewest, overw. 3.5.2.

Het opdragen van uitvoeringstaken aan ambtenaren vereist immers geen decretale regeling.

2.2.2.3. Rekening houdend met wat in de memorie van toelichting wordt gesteld met betrekking tot artikel 9 van het ontwerp, lijken de kernbepalingen van dat artikel vooral die te zijn van het derde, vierde en vijfde lid.

Wat de bepalingen van het vierde en het vijfde lid betreft, waarbij wordt voorzien in de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om aan bepaalde ambtenaren de hoedanigheid van officier of agent van de gerechtelijke politie toe te kennen (vierde lid) en wordt bepaald dat de processen-verbaal welke die ambtenaren opstellen bewijswaarde hebben tot bewijs van het tegendeel (vijfde lid), doet zich geen bevoegdheidsprobleem voor. Artikel 11, derde lid, 1° en 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen machtigt de gemeenschappen en de gewesten immers om bij decreet dergelijke regelingen vast te stellen.

De vraag naar de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest rijst wel met betrekking tot de bepaling van het derde lid van artikel 9, luidens hetwelk de bedoelde ambtenaren belast zijn met het toezicht op de naleving van de in het eerste lid vermelde regelgeving, "voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest". In het eerste lid worden meer bepaald vermeld :

- het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk (koninklijk besluit van 15 oktober 1935);

- de bijzondere reglementen van sommige scheepvaartwegen;
- de scheepvaartberichten;
- de door het Vlaamse Gewest uitgevaardigde regelgeving ter uitvoering, ter aanvulling of ter vervanging van het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk.

In verband met die bepaling van het ontwerp moet worden gewezen, enerzijds, op artikel 6, § 1, X, eerste lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, welke bepaling de bevoegdheid inzake "de waterwegen en hun aanhorigheden" toewijst aan de gewesten, en, anderzijds, op artikel 6, § 4, 3°, van diezelfde bijzondere wet, luidens welke bepaling de federale overheid bevoegd blijft voor het vaststellen van "de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer".

Blijkens de parlementaire voorbereiding van het voornoemde artikel 6, § 1, X, moet de bevoegdheid die inzake openbare werken en vervoer aan de gewesten is toegewezen, gekwalificeerd worden als een "beheersbevoegdheid in de ruime zin" (1).

(1) Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, p. 13; Parl. St., Senaat, 1992-93, nr. 558-5, p. 412.

Volgens de parlementaire voorbereiding van artikel 6, § 4, 3°, heeft de in die bepaling bedoelde "algemene politie" betrekking op de politiereglementen van toepassing op de verschillende vervoerswijzen, zoals :

- de politie over het wegverkeer;
- het algemeen reglement van de scheepvaartwegen;
- het politiereglement op de spoorwegen;
- de politie van het personenvervoer per tram, pre-metro, metro, autobus en autocar;
- de politie op de zeevaart en de luchtvaart (1).

In zijn arrest nr. 5/96 van 18 januari 1996 heeft het Arbitragehof overwogen dat "uit de ... artikelen 6, § 1, X, en 6, § 4, 3°, in samenhang gelezen, alsmede uit de parlementaire voorbereiding van die bepalingen, blijkt dat de gewesten wel bevoegd zijn voor de regeling van het beheer van de land- en waterwegen in de meest ruime zin van het woord, maar dat die bevoegdheidstoewijzing niet het aannemen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer omvat, wat een federale bevoegdheid is gebleven, ook al moeten de gewestregeringen bij het ontwerpen ervan worden betrokken" (overweging B.2).

-Met dat arrest heeft het Hof een bepaling vernietigd van het decreet van 4 mei 1994 betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer, met name een bepaling waarbij de Vlaamse regering wordt gemachtigd om politieverordeningen voor de door de

(1) Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/1, p. 21.

vennootschap beheerde waterwegen en havengebieden aan te nemen inzake "de regeling van het scheepvaartverkeer, met inbegrip van het loodsen en het slepen".

Anderzijds heeft het Hof geoordeeld dat de bevoegdheidsverdelende regels niet werden geschonden door de bepalingen van het decreet van 4 mei 1994 waarbij aan de Vlaamse regering de opdracht wordt gegeven om politie-verordeningen vast te stellen inzake :

- de regeling van de goederenbehandeling en -opslag en het in- en ontschepen van passagiers;
- de regeling van de toegankelijkheid van het kanaalgebied;
- de regeling van de vrijheid van handel en nijverheid in kanaal- en havengebonden activiteiten;
- regelingen ter vrijwaring van het milieu, de integriteit, de veiligheid en de gezondheid van het kanaaldomein.

Rekening houdend met die rechtspraak van het Arbitragehof, lijkt aan de ambtenaren van de bevoegde administratie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of van de bevoegde Vlaamse openbare instellingen alleen het toezicht te kunnen worden opgedragen op de naleving van regelgeving die verband houdt met de beheersbevoegdheid van het Vlaamse Gewest op de waterwegen en hun aanhorigheden, en niet op de naleving van regelgeving in verband met het

scheepvaartverkeer op die waterwegen. De bepaling van artikel 9, derde lid, van het ontwerp waarbij die ambtenaren worden belast met het toezicht op de naleving van o.m. het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk "voorzover deze regelgeving behoort tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest", moet m.a.w. in die zin worden begrepen dat het bedoelde toezicht alleen kan slaan op de voorschriften van dat reglement die verband houden met het beheer van de scheepvaartwegen, en niet op de voorschriften in verband met het scheepvaartverkeer.

Hoofdstuk VI - Vlaamse openbare instellingen

Artikel 10

1. Dit artikel strekt ertoe een interpretatieprobleem op te lossen dat kan rijzen met betrekking tot de vraag of openbare instellingen die zijn opgericht na de inwerkingtreding van het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996, onder de toepassing vallen van de artikelen 5 en 6 van dat decreet welke het voeren van een geïntegreerde budgettaire en economische boekhouding opleggen, ook wanneer in het oprichtingsdecreet van die instellingen niet uitdrukkelijk wordt bepaald dat die artikelen 5 en 6 van toepassing zijn.

Gelet op de zeer algemene formulering van artikel 5 van het voornoemde decreet van 8 juli 1996, is het twijfelachtig of het wel noodzakelijk is om de ontworpen bepaling vast te stellen. Het staat aan de stellers van het ontwerp om zich ervan te vergewissen of er werkelijk interpretatieproblemen blijken te zijn.

In elk geval kan worden opgemerkt dat de transparantie van de op de bedoelde instellingen toepasselijke bepalingen in de hand zou worden gewerkt, indien het voorschrift van artikel 10 van het ontwerp zou worden opgenomen, niet in een autonome bepaling van het onderhavige verzameldecreet, maar - bij wege van wijzigende bepalingen - in ieder van de decreten tot oprichting van de betrokken instellingen.

2. Het volstaat in de ontworpen bepaling te verwijzen naar de artikelen 5 en 6 van het decreet van 8 juli 1996. De verwijzing naar het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering, genomen ter uitvoering van die decreetsbepalingen, kan beter worden geschrapt.

Artikel 11

1. Dit artikel strekt ertoe te voorzien in de mogelijkheid om de niet-naleving te bestraffen van het voorschrift van artikel 13, vierde lid, van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, luidens welke bepaling de bijdragen bedoeld in het eerste lid, 3°, van dat artikel 13 jaarlijks te betalen zijn door de personen die aangesloten zijn bij een krachtens het decreet erkende zorgkas.

Uit de toelichting bij de ontworpen bepaling blijkt dat de stellers van het ontwerp zich ervan bewust zijn dat die strafsanctie ook geldt ten aanzien van de inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die, overeenkomstig artikel 4, § 2, van het decreet van 30 maart 1999, alleen vrijwillig zijn aangesloten bij een erkende zorgkas (1). De decreetgever dient zich af te vragen of een strafsanctie op de niet-nakoming van een vrijwillig aangegane verbintenis wenselijk is. De vraag rijst bovendien of een dergelijke sanctie wel in een redelijk evenredigheidsverband staat tot het feit dat ertoe aanleiding geeft.

2. In de inleidende zin van artikel 11 moet worden gepreciseerd dat het ontworpen artikel 21bis moet worden ingevoegd "in hoofdstuk IV van het decreet van 30 maart 1999 ...".

Hoofdstuk VII - Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM)

Artikel 13

1. Overeenkomstig het ontworpen artikel 25, 6°, van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse

(1) In zijn advies L. 28.583/3 van 17 december 1998 over het voorstel dat geleid heeft tot het decreet van 30 maart 1999 heeft de Raad van State, onder verwijzing naar artikel 128, § 2, van de Grondwet, erop gewezen dat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel-Hoofdstad enkel bevoegd is ten aanzien van bepaalde instellingen en niet ten aanzien van fysieke personen, zodat het decreet aan inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad niet de verplichting kon opleggen om aan te sluiten bij een zorgkas.

Vervoermaatschappij zullen "de normen inzake de minimum te leveren dienstverlening" voortaan worden vastgesteld in de beheersovereenkomst die wordt onderhandeld en gesloten tussen de genoemde instelling en de regering.

Er dient in dat verband te worden opgemerkt dat het voorontwerp van decreet "betreffende de organisatie van het bezoldigd personenvervoer over de weg en tot oprichting van de mobiliteitsraad van Vlaanderen", waarover de Raad van State eveneens om advies is gevraagd (zaak L. 29.982/3), op dat punt anders is geconcipieerd. In dat ontwerpdecreet zelf worden met name vrij gedetailleerde bepalingen opgenomen betreffende de basismobiliteit (minimumaanbod van geregeld vervoer, bedieningsfrequentie, wachttijden, enz.) en wordt aan de Vlaamse regering de opdracht gegeven om die bepalingen nader uit te werken.

De decreetgever dient op dit punt een beleidskeuze te maken.

2. Luidens het ontworpen artikel 25, 9°, worden "de regels met betrekking tot de bepaling van de managementstoelage van de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal" bepaald in de beheersovereenkomst.

Die regeling vormt een afwijking van artikel 17, § 2, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990, welke bepaling het vaststellen van de bezoldigingsregeling van de leidend ambtenaren uitsluitend opdraagt aan de regering. In

die bepaling van artikel 17, § 2, tweede lid, zou dan ook duidelijkheidshalve moeten worden verwezen naar de in artikel 25, 9°, opgenomen afwijkende regeling met betrekking tot de managementstoelage.

Bovendien zou in de memorie van toelichting moeten worden uiteengezet waarom, wat dit aspect van de bezoldigingsregeling betreft, wordt voorzien in een regeling die afwijkt van die betreffende de andere elementen van de bezoldiging.

3. In de inleidende zin van artikel 13 wordt verkeerdelijk gesteld dat aan artikel 25 van het decreet van 31 juli 1990 "een 6°, 7°, 8° en 9°" worden toegevoegd. In werkelijkheid wordt de bepaling sub 6° vervangen en worden 7°, 8° en 9° toegevoegd.

Hoofdstuk VIII - Tewerkstelling

Artikel 14

1. Artikel 14 strekt ertoe de rechtsvorderingen wegens een onverschuldigde betaling, bedoeld in artikel 1376 van het Burgerlijk Wetboek, binnen het raam van de programma's voor wedertewerkstelling, bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 2°, (en niet 6, § 1, 2°) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, te doen verjaren na vijf jaar, te rekenen vanaf het ogenblik dat het feit waaruit de vordering is ontstaan, zich heeft voorgedaan.

Bevoegdheidsrechtelijk kunnen tegen deze bepaling geen bezwaren worden ingebracht. Artikel 14 bevat immers een specifieke regeling van rechtsvorderingen die betrekking hebben op een aangelegenheid waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is (1).

De vraag rijst evenwel of artikel 14 in overeenstemming is met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie in zoverre het een onderscheid invoert tussen de werkgevers die personeel tewerkstellen binnen het raam van de erin bedoelde wedertewerkstellingsprogramma's, enerzijds, en bepaalde andere categorieën van personen die eveneens een subsidie van het Vlaamse Gewest genieten, anderzijds. Weliswaar wordt in de memorie van toelichting gewezen op het gegeven dat de subsidies binnen het raam van wedertewerkstellingsprogramma's grotendeels bestaan uit tegemoetkomingen aan werkgevers voor loonuitbetalingen en, in dat verband, op het gegeven dat de wet op de arbeidsovereenkomsten eveneens een verjaringstermijn van vijf jaar bevat. Het één en het andere neemt evenwel niet weg dat er ook andere begunstigden van subsidies zijn die de subsidies voor een groot deel moeten aanwenden voor loon- of wedde-uitbetalingen. Vraag is dan wat een verschil in behandeling, op het vlak van de verjaringstermijnen van de rechtsvorderingen wegens onverschuldigde betaling, kan verantwoorden tussen de onderscheiden subsidiegenieters die de subsidies voor een belangrijk deel aanwenden voor loon- of wedde-uitbetalingen.

(1) Zie met betrekking tot deze problematiek Arbitragehof, nr. 51/93, 1 juli 1993.

2. Men schrijve "bijzondere wet van 8 augustus 1980 ..." in plaats van "Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 ..." en telkens "bedoeld in" in plaats van "zoals bepaald in".

Artikel 15

1. Artikel 15 strekt ertoe een programma ter bevordering van de werkgelegenheid op te zetten. Zulk een programma werd reeds ingevoerd bij het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, maar thans wordt het doel en het toepassingsgebied van dat project nader omschreven (1).

De bevoegdheid van de gewesten tot het opzetten van tewerkstellingsprogramma's wordt omschreven in artikel 6, § 1, IX, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Naar luid van het eerste lid van die bepaling zijn de gewesten bevoegd tot het regelen van "de programma's voor wedertewerkstelling van de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of van de daarmee gelijkgestelde personen, met uitzondering van de programma's voor wedertewerkstelling in de besturen en de diensten van de federale overheid of die onder het toezicht van deze overheid ressorteren".

(1) In zijn advies L. 26.996/1/3 van 5 november 1997 bij het voorontwerp dat zou leiden tot het decreet van 17 maart 1998 (Parl. St., Vl. P., 1997-98, nr. 890/1), had de Raad van State, afdeling wetgeving, reeds opgemerkt dat een nadere omschrijving van dat programma onontbeerlijk is om te kunnen oordelen of de maatregel binnen de grenzen blijft van de door artikel 6, § 1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de gewesten toevertrouwde bevoegdheden inzake het tewerkstellingsbeleid.

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, heeft opgemerkt in zijn advies L. 29.652/1 bij een voorontwerp van wet (1) dat heeft geleid tot de wet van 24 december 1999 ter bevordering van de werkgelegenheid, veronderstelt de uitoefening, door de gewesten, van de hun door artikel 6, § 1, IX, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 verleende bevoegdheid, de aanwezigheid van de volgende twee elementen :

- de regeling moet betrekking hebben op een wedertewerkstellingsprogramma;
- dat programma moet zijn gericht op uitkeringsgerechtigde volledig werklozen of op daarmee gelijkgestelde personen.

Onder een wedertewerkstellingsproject moet worden verstaan een project waarbij volgens de regels door de overheid vastgelegd, personen worden tewerkgesteld binnen het raam van activiteiten van algemeen of maatschappelijk belang, en dat geheel of gedeeltelijk uit de algemene middelen wordt gefinancierd (2).

De wedertewerkstellingsprogramma's dienen, om onder de gewestelijke bevoegdheid te vallen, bovendien te zijn gericht op uitkeringsgerechtigde volledig werklozen en, in

(1) Parl. St., Kamer, 1999-2000, nr. 286/1.

(2) Zie Verslag ANTOINE - UYTENDAELE, Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/6, p. 160.

voorkomend geval, gelijkgestelde personen (1). Met het begrip "daarmee gelijkgestelde personen" worden een aantal personen beoogd die in de bestaande reglementering omwille van hun sociaal moeilijke situatie met een volledig uitkeringsgerechtigde werkloze worden gelijkgeschakeld, zoals personen die het bestaansminimum genieten. Het begrip heeft niet die draagwijdte dat het de gewesten zou toelaten gelijk welke categorie van werkzoekenden onder de door hen opgezette wedertewerkstellingsprogramma's te laten vallen. De gewesten zijn bijgevolg niet bevoegd tot het opzetten van gelijk welk wedertewerkstellingsproject, maar enkel om wedertewerkstellingsprojecten op te zetten die zich specifiek richten op door artikel 6, § 1, IX, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 afgelijnde bijzondere categorieën werkzoekenden.

Te dezen richt het opgezette programma zich niet enkel tot volledig uitkeringsgerechtigde werklozen of daarmee gelijk te stellen personen, maar op alle werkzoekenden. Bovendien blijkt niet duidelijk of de begunstigden van het programma worden tewerkgesteld binnen het raam van activiteiten van algemeen of maatschappelijk belang.

Conclusie moet derhalve zijn dat artikel 15, grondig zal dienen te worden herwerkt, wil het in overeenstemming zijn met artikel 6, § 1, IX, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

(1) De Vice-Eerste Minister en Minister van Institutionele Hervormingen (N) preciseerde overigens in de lijn hiervan dat het BTK, het DAC en de GeCo's onder het begrip "tewerkstellingsprogramma" vallen (Parl. Hand., Kamer, B.Z. 1988, 29 juli 1988, p. 1433).

2. Onverminderd de opmerking sub 1, kunnen nog de volgende wetgevingstechnische opmerkingen worden gemaakt.

2.1. Aangezien artikel 11 van het decreet van 17 maart 1998 in zijn geheel wordt vervangen, dient de ontworpen tekst ervan te worden voorafgegaan door het artikelnummer.

2.2. In het ontworpen artikel 11, § 3, 2°, dient het juiste opschrift van de erin vermelde wet van 27 juni 1921 te worden vermeld. Men vervange daartoe in dat opschrift, de woorden "zonder winstoogmerk" door de woorden "zonder winstgevend doel" (1).

Artikel 15bis

1. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt verdient het geen aanbeveling om in de tekst van een ontwerp bisartikelen in te voegen. Artikel 15bis dient derhalve te worden vernummerd tot artikel 16. Die vernummering brengt dan uiteraard een vernummering van de volgende artikelen met zich mee.

2. Een indeling in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel kan leiden. De indeling van artikel 15bis in twee paragrafen, die elk slechts uit één lid bestaan, kan derhalve beter vervallen.

(1) Ondanks het gegeven dat de term "vereniging zonder winstoogmerk" taalkundig de correcte term is.

3. Men schrijve in artikel 15bis, § 2, "nadere regels" in plaats van "modaliteiten".

Hoofdstuk IX - Ruimtelijke ordening

Artikel 17

Men schrijve in artikel 17, 2°, "opgeheven" in plaats van "geschrapt".

Hoofdstuk X - Evenwichtige vertegenwoordiging

Artikel 18

Luidens artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, mag ten hoogste twee derde van de leden van een adviesorgaan van hetzelfde geslacht zijn. Artikel 9, § 2, van dat decreet bepaalt dat alle adviesorganen in beginsel "tegen 31 december 1999" moeten voldoen aan het voorschrift van artikel 3. Artikel 18 van het ontwerp strekt ertoe in het voornoemde artikel 9, § 2, de woorden "tegen 31 december 1999" te vervangen door "tegen 1 januari 2002". Luidens artikel 35 van het ontwerp heeft artikel 18 uitwerking met ingang van 1 januari 2000.

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot de ontworpen bepaling o.m. gesteld wat volgt :

"Hoewel diverse adviesorganen ernstige inspanningen leverden en erin slaagden hun samenstelling in overeenstemming met het decreet te brengen, blijken op dit ogenblik ongeveer 70 % van de adviesorganen nog niet in orde te zijn met de quotumregel. Daardoor kunnen zij, volgens artikel 5 van het decreet, geen rechtsgeldige adviezen meer uitbrengen vanaf 1 januari 2000.

Een niet te miskennen gevolg hiervan is dat de beslissingen die op dergelijke adviezen steunen, aangetast zijn door een substantieel vormgebrek. Zowel op grond van het niet-rechtsgeldig karakter van de adviezen zelf, als op grond van de onregelmatige samenstelling van de adviesorganen, komt de wettigheid van de genomen individuele als normatieve beslissingen in het gedrang en kan de vernietiging ervan worden gevorderd voor de Raad van State. Door deze situatie dreigt een reëel juridisch en bestuurlijk vacuüm".

Met betrekking tot de terugwerkende kracht welke aan de ontworpen bepaling wordt gegeven, moet erop worden gewezen dat, volgens de rechtspraak van het Arbitragehof, de niet-retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg is ter voorkoming van rechtsonzekerheid en dat die waarborg vereist dat het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat eenieder in redelijke mate de gevolgen van een welbepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht (1). Nog volgens het Arbitragehof kan de terugwerkende kracht enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zoals de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst; indien bovendien blijkt

(1) Zie o.m. Arbitragehof, nr. 49/98, 20 mei 1998, overw. B.4; Arbitragehof, nr. 36/2000, 29 maart 2000, overw. B.5.

dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges worden verhinderd zich uit te spreken over een rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden (1).

In de memorie van toelichting zou derhalve moeten worden uiteengezet of de terugwerking van de ontworpen bepaling kan worden verantwoord op grond van uitzonderlijke omstandigheden.

Artikel 19

Luidens artikel 4, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, mag ten hoogste twee derde van de leden van de beheers- of bestuursorganen van hetzelfde geslacht zijn. Het vierde lid van dat artikel 4 bepaalt dat tot 1 januari 2002 kan worden afgeweken van het eerste lid "in zover bij een gedeeltelijke tussentijdse vernieuwing minder dan een derde van de mandaten vacant is". Artikel 19 van het ontwerp strekt ertoe in het voornoemde artikel 4, vierde lid, de woorden

(1) Zie o.m. Arbitragehof, nr. 64/97, 6 november 1997, overw. B.5; Arbitragehof, nr. 3/98, 14 januari 1998, overw. B.7; Arbitragehof, nr. 97/99, 15 september 1999, overw. B.2.3, en de in de vorige voetnoot vermelde arresten.

"in zover bij een gedeeltelijke tussentijdse vernieuwing minder dan een derde van de mandaten vacant is" te schrappen en zodoende de afwijkingsmogelijkheid te veralgemenen. Luidens artikel 35 van het ontwerp heeft artikel 19 uitwerking met ingang van 9 juli 1999.

Met betrekking tot de terugwerkende kracht welke aan de ontworpen bepaling wordt verleend, dient dezelfde opmerking te worden gemaakt als bij artikel 18 van het ontwerp.

Hoofdstuk XI - Landschappen

Artikel 20

1. In paragraaf 3 van het ontworpen artikel 18bis van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen dient de terminologie welke wordt gehanteerd in het eerste lid beter te worden afgestemd op die gebruikt in het tweede en het derde lid. Meer bepaald moet in het eerste lid het woord "verkoopwaarde" telkens worden vervangen door "waarde", gelet op de omschrijving welke van dat begrip wordt gegeven in het tweede en het derde lid.

Om dezelfde reden moet in het derde lid het woord "schadevergoeding" worden vervangen door "vergoeding".

2. Volgens het ontworpen artikel 18bis, § 8, kan het Vlaamse Gewest de terugbetaling van de vergoeding eisen,

zodra het perceel niet meer is beschermd als landschap. In dat geval moet de begunstigde het bedrag van de vergoeding terugbetalen, "vermeerderd met de wettelijke intresten".

Tot op het ogenblik dat de bescherming is opgeheven, mag de eigenaar ervan uitgaan dat de vergoeding verworven is. Tot op dat ogenblik moet hij er m.a.w. niet van uitgaan dat hij het bedrag van de vergoeding zal moeten terugbetalen. Het is de overheid die, door een wijziging van het juridisch statuut van het betrokken goed, de plicht tot terugbetaling in het leven roept.

In die omstandigheden aan de eigenaar de betaling van intresten opleggen, staat op gespannen voet met het eigendomsrecht (artikel 1 van het 1ste Protocol bij het Europees Verdrag over de rechten van de mens). Uit de memorie van toelichting kan niet afgeleid worden of er voor die aantasting van het patrimonium van de betrokkene wel voldoende zwaarwichtige redenen zijn.

Hoofdstuk XII - Interne Audit

Artikel 22

Luidens dit artikel is hoofdstuk XII van het ontwerp van toepassing op de Vlaamse openbare instellingen d.i. "de publiekrechtelijke rechtspersonen opgericht bij of krachtens een wet of decreet, en die ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van het Gemeenschapsonderwijs".

Die ruime omschrijving van het toepassingsgebied is niet in overeenstemming met de memorie van toelichting waarin een "limitatieve" opsomming wordt gegeven van de instellingen die onder de toepassing van de ontworpen regeling vallen en waarin inzonderheid wordt gesteld dat o.m. "niet in het werkterrein van de entiteit Interne Audit (worden) opgenomen : de investeringsmaatschappijen (Vlaamse Participatiemaatschappij NV, Vlaamse Milieuholding NV, Gimvindus NV, Limburgse Reconversie maatschappij NV, en hun respectievelijke dochterondernemingen), ...".

Indien de memorie van toelichting correct de bedoeling van de stellers van het ontwerp weergeeft, dient de tekst van artikel 22 te worden aangepast.

Artikel 23

Dit artikel strekt ertoe het werkterrein van de "entiteit Interne Audit", die een dienst is van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, uit te breiden tot de autonome Vlaamse openbare instellingen.

Zoals in de memorie van toelichting wordt gesteld, is daartoe "een decretale bepaling vereist", gelet op het voorschrift van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, luidens hetwelk het decreet o.m. het toezicht moet regelen op de door de gewesten en de gemeenschappen opgerichte gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen. Voorzover het in de bedoeling zou liggen ter uitvoering van

de ontworpen bepaling regels vast te stellen waarbij verplichtingen worden opgelegd aan de bedoelde openbare instellingen, verdient het aanbeveling te voorzien in een uitdrukkelijke machtiging aan de Vlaamse regering.

Artikel 25

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen om aangesteld te worden in betrekkingen bij de entiteit Interne Audit.

Luidens het derde lid behouden zij tijdens hun opdracht hun administratieve anciënniteit met inbegrip van hun rechten op bevordering en hun geldelijke anciënniteit. Die bepaling geldt uiteraard voor alle betrokken personeelsleden, m.a.w. zowel voor de ambtenaren bedoeld in het eerste lid, als voor de adjunct-leidend ambtenaren waarvan sprake in het tweede lid. Om zulks ondubbelzinnig tot uitdrukking te brengen, zouden in het derde lid de woorden "Zij behouden ..." best worden vervangen door "De betrokken personeelsleden behouden ...".

Hoofdstuk XIII - Huisvesting

Artikel 28

1. De in paragraaf 2 van dit artikel opgenomen bepaling is een overgangsregeling die het voorwerp zou moeten uitmaken van een afzonderlijk artikel. Die bepaling wordt overigens herhaald in artikel 36 van het ontwerp, welk

artikel is opgenomen in hoofdstuk XV betreffende de "slot- en overgangsbepalingen". Het verdient evenwel de voorkeur de bedoelde overgangsregeling op te nemen in hoofdstuk XIII dat betrekking heeft op de huisvesting. Artikel 36 kan dan worden weggelaten.

2. In de ontworpen overgangsbepaling dienen, met het oog op de eenvormigheid van de in de Vlaamse Wooncode gehanteerde terminologie, de woorden "sociale kredietvennootschap" te worden vervangen door "kredietmaatschappij" (zie de vigerende en de ontworpen tekst van artikel 78, eerste lid, 1°, van de Vlaamse Wooncode).

Artikel 30

1. De inleidende zin van dit artikel kan beter worden geredigeerd als volgt :

"In artikel 91, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt de tweede volzin aangevuld met de volgende woorden :".

2. De aan de tweede volzin van artikel 91, § 1, eerste lid, van de Vlaamse Wooncode toe te voegen zinsnede moet aanvangen met "noch op de woningen ..." in plaats van met "en op de woningen ...".

Artikel 31

Het ontworpen artikel 99, § 5, van de Vlaamse Wooncode (artikel 31, 2°, van het ontwerp) zou beter geredigeerd worden als volgt :

"§ 5. De bepalingen van de §§ 1, 2 en 3 gelden niet wanneer de verhuurder een subsidie voor de verhuring krijgt met toepassing van artikel 72, eerste lid, 3°, en die subsidie verleend wordt met het oog op een huurvermindering die niet wegens gezinslast wordt toegekend.".

Hoofdstuk XIV - NV PMV

Artikel 34

1. Luidens artikel 34, eerste lid, wordt het "Vlaams Parlement met ingang van 24 juli 1998 gemachtigd om de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen op te dragen om in opdracht en voor rekening van het Vlaamse Gewest een beheersmaatschappij op te richten om de herbestemming van de Majoor Blaironkazerne naar een bedrijven- en dienstencentrum uit te voeren".

Het Vlaams Parlement kan evenwel bezwaarlijk aan zichzelf een machtiging verlenen. De in artikel 34, eerste lid, bedoelde opdracht lijkt dan ook aan de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen zelf te moeten worden gegeven. Voorts lijkt de aan de PMV toe te vertrouwen opdracht niet de oprichting van, maar wel het nemen van een

participatie in, de genoemde beheersmaatschappij te betreffen (1). Het één en het ander dient in de tekst van artikel 34, eerste lid, te worden rechtgezet.

2. In geen geval kan aan de Vlaamse regering de bevoegdheid worden toegekend om de nadere regels betreffende de werking van de NV Blairon te bepalen. De werking van een vennootschap wordt immers door de vennootschapswetgeving geregeld, waarvan enkel de decreetgever, en dan nog slechts met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (2), zou kunnen afwijken (3).

3. De inwerkingtreding van artikel 34 dient niet te worden geregeld in dat artikel zelf, maar wel in het slotartikel dat de inwerkingtreding van het ontworpen decreet regelt.

(1) Ook tijdens de bespreking, in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement, van het verslag van het Rekenhof over het nazicht van de rekeningen van de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen voor de periode 31 juli 1995 tot 31 december 1998, wordt gewag gemaakt van een participatie in de NV Blairon (Parl. St., Vl. P., 1999-2000, nr. 37-A/2).

(2) Krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het vennootschapsrecht een aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheid.

(3) Wanneer artikel 34 toch zou doelen op de oprichting van een naamloze vennootschap, zou de delegatie aan de Vlaamse regering overigens ook onbestaanbaar zijn met het legaliteitsvereiste dat in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is vervat.

Hoofdstuk XV - Slot en overgangsbepalingenArtikel 36

Er wordt verwezen naar opmerking 1 bij artikel 28.

De hoofdstukken I, III, VIII, IX, XIV en XV werden onderzocht door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	staatsraad,
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. J. DRIJKONINGEN en E. VANHERCK, referendarissen, en T. DE WAELE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

A. BEIRLAEN

L. 30.352/3

De hoofdstukken I, II, IV, V, VI, VII, X, XI, XII, XIII en XV werden onderzocht door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	

Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.
---------	-------------	-----------

De verslagen werden uitgebracht door de HH. P. DEPUYDT, eerste auditeur, B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH, G. VAN HAEGENDOREN en W. PAS, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. J. DRIJKONINGEN, referendaris, T. DE WAELE en Mevr. M. STERCK, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt gewest- en gemeenschapsaangelegenheden.

HOOFDSTUK II

Erfpacht

Artikel 2

In artikel 16, van het decreet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 1998, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering wordt gemachtigd om het erfpachtrecht van het Vlaamse Gewest in de on-

roerende goederen gelegen te Mechelen, 3de afdeling 729k5 (voorheen 729f), 731a, 730, 726, 725, 733 en 724, genaamd 'Geerdegebrombroek' tegen een symbolische canon van 1 frank te verlenen aan de N.V. Technopolis."

HOOFDSTUK III

Vlaamse Landmaatschappij (VLM)

Artikel 3

Artikel 13, § 5, van het decreet van 21 december 1988 houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 5. De provincies, gemeenten, polders, wateringen, ruilverkavelingscomités en de door de Vlaamse regering aan te wijzen publiekrechtelijke rechtspersonen kunnen, mits hun instemming, door de Vlaamse regering belast worden met de uitvoering van het landinrichtingsplan of gedeelten ervan.

De Vlaamse regering bepaalt de tussenkomst van het Gewest in de kostprijs van de door de in het eerste lid vermelde instellingen en besturen uitgevoerde werken."

HOOFDSTUK IV

Erosiebestrijdingsmiddelen

Artikel 4

Afhankelijk van de beschikbare begrotingskredieten voorziet de Vlaamse regering in een steunregeling tot aanmoediging van de toepassing door landbouwers van erosiebestrijdingsmaatregelen op landbouwgronden.

De Vlaamse regering bepaalt de aard, de inhoud en de toepassing van deze steunregeling evenals de aanvraagprocedure voor de steun.

HOOFDSTUK V

Waterwegen

AFDELING I

NV Zeekanaal en Watergebonden
grondbeheer Vlaanderen.

Artikel 5

In artikel 5, § 1, eerste lid, 1° van het decreet van 4 mei 1994 betreffende de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen worden tussen de woorden "kanaal Brussel-Schelde" en de woorden "zoals door de Vlaamse regering" de woorden "van het kanaal Leuven-Dijle en van het kanaal naar Charleroi" ingevoegd.

Artikel 6

In artikel 18, § 3 van hetzelfde decreet wordt de laatste zin vervangen door wat volgt :

"De aldus tot stand gebrachte infrastructuur wordt eigendom van de naamloze vennootschap Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, dit vanaf het ogenblik van de inwerkingtreding van de vennootschap."

Artikel 7

De Vlaamse regering kan, onder nader vast te stellen regels en bepalingen, eenmalig de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in de mate dat zij verbonden zijn aan het kanaal Leuven-Dijle en het kanaal naar Charleroi, het recht geven om binnen een vooraf vast te stellen tijdspanne te worden overgedragen naar de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, met behoud van de hen reglementair toegekende rechten.

AFDELING II

Dienst voor de Scheepvaart

Artikel 8

De infrastructuurwerken, die de Dienst voor de Scheepvaart op de door hem beheerde waterwegen en hun aanhorigheden uitvoert krachtens het mandaat dat aan hem of zijn administrateur-generaal wordt verleend ter uitvoering van het decreet houdende de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, worden met ingang van 1 januari 1999 eigendom van de Dienst voor de Scheepvaart.

AFDELING III

Waterwegen

Artikel 9

De Vlaamse regering wijst de ambtenaren van de met het beheer van de waterwegen en hun aanhorigheden belaste administratie van het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap en van de bevoegde Vlaamse openbare instellingen aan die belast zijn met het toezicht op de naleving van de tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behorende regels inzake waterwegen en hun aanhorigheden, onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie.

De Vlaamse regering kan de hoedanigheid van officier of agent van de gerechtelijke politie toekennen aan de beëdigde ambtenaren van de bevoegde administratie en Vlaamse openbare instellingen.

De bevoegde ambtenaren stellen de overtredingen vast bij proces-verbaal, dat bewijskracht heeft tot bewijs van het tegendeel.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast betreffende de scheepvaartberichten.

HOOFDSTUK VI

Vlaamse Openbare Instellingen

Artikel 10

De hierna genoemde instellingen, gerangschikt onder de instellingen van categorie A vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut, moeten een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering opmaken, zoals bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 en het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering :

- 1° het Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector (FIVA) ;
- 2° het Fonds Vlaanderen-Azië ;
- 3° het Herplaatsingsfonds ;
- 4° het Zorgfonds.

Artikel 11

In het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering wordt een artikel 21bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 21bis

Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig frank tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen wordt gestraft, de persoon die aangesloten is bij een erkende zorgkas en die weigert de bijdrage, bedoeld in artikel 13, eerste lid, 3°, te betalen na daartoe tweemaal te zijn aangemaand. "

HOOFDSTUK VII

Vlaamse vervoersmaatschappij – VVM (De Lijn)

Artikel 12

Aan artikel 3, tweede lid, van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij worden de volgende woorden toegevoegd : "hetzij vervoer te water. "

Artikel 13

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet wordt de bepaling sub 6° vervangen en de punten 7°, 8° en 9° toegevoegd, die luiden als volgt :

- "6° de wijze waarop de normen inzake de minimum te leveren dienstverlening, zoals vastgelegd door de Vlaamse regering, moeten worden gerealiseerd, met inbegrip van de aangelegenheden die niet decretaal werden vastgelegd ;
- 7° de duur van de beheersovereenkomst, die minimaal vijf jaar bedraagt ;
- 8° de jaarlijkse rapportering van de geleverde diensten en de daarmee samenhangende afgelegde kilometers, uitgaven en ontvangsten ;
- 9° de te leveren rapportering, teneinde de regels met betrekking tot de managementstoelage van de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal, zoals vastgesteld door de Vlaamse regering, te kunnen toepassen. "

HOOFDSTUK VIII

Tewerkstelling

Artikel 14

De rechtsvorderingen wegens een onverschuldigde betaling, bedoeld in artikel 1376 van het Burgerlijk

Wetboek, in het kader van de programma's voor wedertewerkstelling bedoeld in artikel 6, § 1, 2° van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verjaren vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Artikel 15

Artikel 11 van het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 11

§ 1. Er wordt een programma ter bevordering van de werkervaring opgezet.

§ 2. Het programma ter bevordering van de werkervaring heeft tot doel tijdelijke werkervaringsplaatsen in de niet-commerciële sector aan te moedigen door tegemoet te komen in de financiering ervan.

De in het eerste lid genoemde werkervaringsplaatsen zijn erop gericht de kansen op doorstroming naar het reguliere arbeidscircuit te bevorderen.

§ 3. De volgende organisaties kunnen werkzoekenden tewerkstellen in een tijdelijke werkervaringsplaats op voorwaarde dat ze de wettelijke verplichtingen inzake tewerkstelling en sociale zekerheid naleven :

- 1° a) de gemeenten, alsook de verenigingen, en agglomeraties en federaties van gemeenten, behalve als ze een economische finaliteit hebben, de aan de gemeenten ondergeschikte instellingen, de instellingen van openbaar nut die van die verenigingen, agglomeraties en federaties van gemeenten afhangen, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de verenigingen van openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;
- b) de verenigingen zonder winstoogmerk voorzover de plaatselijke overheid een overwegende rol speelt in de oprichting of de leiding ervan ;
- 2° de instellingen van openbaar nut en de verenigingen zonder winstgevend doel beheerst door de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstoogmerk en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid

wordt verleend, en die een sociaal, humanitair of cultureel doel nastreven ;

- 3° a) het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ;
- b) de door de Vlaamse Gemeenschap ingerichte, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen ;
- c) de instellingen van openbaar nut die afhangen van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ;

4° de provincies, de verenigingen van provincies en de aan de provincie ondergeschikte instellingen ;

5° de plaatselijke maatschappijen voor sociale woningen, de Polders en Wateringen en de kerkfabrieken.

§ 4. Aan de in § 3, 1° en 2° bedoelde organisaties kunnen contingenten van tijdelijke werkervaringsplaatsen worden toegewezen. Die organisaties waarborgen de begeleiding en de opleiding van de betrokken werkzoekenden en stellen die werkzoekenden ter beschikking van andere organisaties als bedoeld in § 3.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en modaliteiten van het programma ter bevordering van de werkervaring."

Artikel 16

§ 1. Binnen de perken van de op de begroting goedgekeurde kredieten, bestemd voor de toekenning van subsidies voor permanente vorming en opleiding binnen bedrijven, kunnen subsidies worden toegekend aan projecten die gericht zijn op : het stimuleren van opleiding en begeleiding in bedrijven, het ontwikkelen van een stimuleringsbeleid naar werknemers met bijzondere aandacht voor de erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering, het bevorderen van een gestructureerde aanpak van vorming en erkenning van vaardigheden binnen bedrijven en het ondersteunen van vernieuwde organisatievormen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels aangaande de rangschikking van projecten en de toekenning van subsidies.

Artikel 17

§ 1. Het samenwerkingsakkoord van 4 juli 2000 tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de sociale economie zal uitwerking hebben wat het Vlaamse Gewest betreft.

§ 2. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 4 juli 2000.

Artikel 18

§ 1 Er wordt een impuls- en ondersteuningsprogramma voor de meerwaardeconomie uitgebouwd. De Vlaamse regering bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten hiervan.

§ 2 Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 4 juli 2000.

Artikel 19

Aan de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie wordt een artikel 7 toegevoegd, luidend als volgt :

"De artikelen 1 en 5 van de wet worden opgeheven met ingang van 1 januari 2001, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft."

HOOFDSTUK IX

Ruimtelijke Ordening

Artikel 20

Aan artikel 127, § 1, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wordt de volgende zin toegevoegd :

"Indien over de aanvraag een openbaar onderzoek moet georganiseerd worden, dan gaat de adviestermijn in op de veertiende dag van het openbaar onderzoek."

Artikel 21

In artikel 191, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het derde lid wordt 5° vervangen door wat volgt : "5° de na 1 mei 1999 verleende stedenbouwkundige attesten nummer 2" ;

2° het vijfde lid wordt opgeheven.

HOOFDSTUK X

Evenwichtige vertegenwoordiging

Artikel 22

In artikel 9, § 2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, worden de woorden "tegen 31 december 1999" vervangen door de woorden "tegen 1 januari 2002".

Artikel 23

In artikel 4, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid, worden de woorden "in zover bij een gedeeltelijke tussentijdse vernieuwing minder dan een derde van de mandaten vacant is", geschrapt.

HOOFDSTUK XI

Landschappen

Artikel 24

In het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen worden een artikel 18 bis en een artikel 18ter ingevoegd, die luiden als volgt :

" Artikel 18bis

§ 1. Aan de eigenaars van onroerende goederen die in een beschermd landschap liggen, kan een vergoeding worden toegekend als de waardevermindering van hun onroerend goed rechtstreeks voortvloeit uit de voorschriften van een besluit tot definitieve bescherming van een landschap.

§ 2. Het recht op vergoeding ontstaat bij de kennisgeving van een weigering, op basis van het beschermingsbesluit, tot het uitvoeren van werkzaamheden of handelingen die in overeenstemming zijn met de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Onder een weigering wordt verstaan :

- 1° een weigering van vergunning voor werkzaamheden of handelingen na een negatief advies van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, zoals bedoeld in artikel 14, § 3 ;
- 2° een weigering van een toestemming voor werkzaamheden of handelingen van de Vlaamse regering of haar gemachtigde, zoals bedoeld in artikel 14, § 4.

Na verloop van een termijn van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van de kennisgeving, bedoeld in artikel 11, § 1, van het beschermingsbesluit, kan het recht op vergoeding niet meer ontstaan. Het vorderingsrecht vervalt definitief een jaar na de dag waarop het recht op vergoeding is ontstaan.

§ 3. De waardevermindering die voor vergoeding in aanmerking komt, dient te worden geraamd als het verschil tussen enerzijds de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd tot op de dag van het ontstaan van het recht op vergoeding, verhoogd met de lasten en kosten, vóór de kennisgeving van het definitief beschermingsbesluit en anderzijds de waarde van dat goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding.

Als waarde van het goed op het ogenblik van verwerving wordt het bedrag in aanmerking genomen dat als grondslag heeft gediend voor de heffing van de registratie- of successierechten over de volle eigendom van het goed, of, bij ontstentenis van een dergelijke heffing, de verkoopwaarde van het goed in volle eigendom op de dag van de verwerving.

Als waarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op vergoeding wordt de ver-

koopwaarde op dat ogenblik in aanmerking genomen.

De waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving wordt geactualiseerd door ze te vermenvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen van de kalendermaand voorafgaand aan die waarin de vergoeding is vastgesteld en het zo bekomen getal te delen door het gemiddelde indexcijfer van de consumptieprijzen van het jaar van verwerving door de vergoedingsgerechtigde, in voorkomend geval, omgerekend op dezelfde basis als eerstgenoemd indexcijfer. De aldus bekomen waarde wordt verhoogd met de kosten van de verwerving.

§ 4. De vergoeding bedraagt 80% van de waardevermindering.

§ 5. Er is geen vergoeding verschuldigd in de volgende gevallen :

- 1° als de eiser het goed verworven heeft toen het al voorlopig of definitief beschermd was ;
- 2° als de eiser het verbod krijgt uithangborden of reclame-inrichtingen aan te brengen ;
- 3° indien de eiser zelf de bescherming van zijn goed gevraagd heeft of uitdrukkelijk ermee ingestemd heeft ;
- 4° als de eigenaar op vrijwillige basis door middel van een beheersovereenkomst zoals bedoeld in artikel 16, § 6, het beheersplan uitvoert voor het betrokken perceel ;
- 5° als de waardevermindering die voor vergoeding in aanmerking komt niet meer bedraagt dan 20% van de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd tot op de dag van het ontstaan van het recht op vergoeding en verhoogd met de lasten en kosten ;
- 6° als een zelfde handeling of werk wordt geweigerd op basis van een andere regelgeving ;
- 7° als de waardevermindering het gevolg is van beperkingen, voorschriften en voorwaarden die eveneens door of krachtens een andere regelgeving opgelegd zijn.

§ 6. De vergoeding wordt verminderd met de op basis van een andere regelgeving voor hetzelfde perceel verkregen planschadevergoeding, patrimoniumverlies, vergoeding en schadevergoeding.

§ 7. Aan de verplichting tot vergoeding kan, uiterlijk binnen twee jaar na een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, en ongeacht de eigenaar, voldaan worden door de opheffing of wijziging van de bescherming van het perceel, of door de verwerving van het goed door het Vlaamse Gewest.

§ 8. Het Vlaamse Gewest kan binnen een termijn van twee jaar vanaf de betaling van de vergoeding, de terugbetaling van de betaalde vergoeding eisen van de begunstigden, hun rechthebbenden of rechtverkrijgenden, zodra het perceel niet meer is beschermd als landschap.

Artikel 18ter

§ 1. Met uitzondering van § 2, derde lid, zijn de bepalingen van artikel 18bis van toepassing op de reeds aanhangig gemaakte vorderingen tot vergoeding waarover nog geen in kracht van gewijsde gegane uitspraak bestaat.

§ 2. Met betrekking tot de besluiten tot definitieve bescherming die zijn genomen voor de inwerkingtreding van artikel 18bis kan het recht op vergoeding niet meer ontstaan na verloop van een termijn van twee jaar te berekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit artikel.

Voor de gevallen waarbij het recht op vergoeding ontstond voor de inwerkingtreding van artikel 18bis, vervalt het vorderingsrecht definitief één jaar na de inwerkingtreding van dit artikel."

Artikel 25

In artikel 18, tweede lid van hetzelfde decreet wordt de eerste zin geschrapt.

HOOFDSTUK XII

Interne audit

Artikel 26

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder Vlaamse openbare instellingen verstaan : de publiekrechtelijke rechtspersonen opgericht bij of krachtens een wet of decreet, en die ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van het Gemeenschapsonderwijs.

Artikel 27

De entiteit Interne Audit bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bevoegd om audits en administratieve onderzoeken bij de Vlaamse openbare instellingen uit te voeren. Zij is gemachtigd alle bedrijfsprocessen en activiteiten van de Vlaamse openbare instellingen te onderzoeken en te evalueren en in het bijzonder het systeem van interne controle.

Artikel 28

Om haar bevoegdheid te kunnen uitoefenen heeft de entiteit Interne Audit toegang tot alle informatie en documenten bij de Vlaamse openbare instellingen. Ze kan aan ieder personeelslid de inlichtingen vragen die ze voor de uitvoering van haar opdrachten nodig acht. Ieder personeelslid is er toe gehouden alle relevante informatie en documenten te verstrekken.

Artikel 29

De betrekkingen van junior auditor en senior auditor, van manager auditor en van hoofd van de entiteit Interne Audit in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap staan ook open voor de vastbenoemde personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen, onder de voorwaarden zoals bepaald in het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993. Na de beëindiging van hun opdracht in de entiteit Interne Audit, keren zij naar hun instelling van herkomst terug.

De adjunct-leidende ambtenaren die een afdeling leiden worden voor de toepassing beschouwd als ambtenaren die de mandaatgraad van afdelingshoofd bekleden.

De betrokken personeelsleden behouden tijdens hun opdracht hun administratieve anciënniteit met inbegrip van hun rechten op bevordering en hun geldelijke anciënniteit die zij hadden verworven in hun instelling van herkomst. Zij behouden tenminste de salarisschaal waarop ze recht hadden in de graad die zij op dat ogenblik bekleedden. Zij verwerven in voorkomend geval ook de wijzigingen aan hun administratief statuut, aan hun geldelijk statuut en aan hun salarisschaal. De latere wijzigingen aan deze reglementering tijdens hun afwezigheid zijn op hen ook van toepassing.

HOOFDSTUK XIII

Huisvesting

AFDELING I

Tegemoetkomingen

Artikel 30

In artikel 81, § 1, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt tussen het tweede en het derde lid het volgende lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van het tweede lid kan een tegemoetkoming in de kosten, zoals vermeld in artikel 83, verleend worden aan de eigenaar-verhuurder die werken uitvoert aan de door hem verhuurde woning."

Artikel 31

Aan artikel 82 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Zonder een voor bewoning ongeschikte of onaanpaste woning te hebben verlaten kan aan de woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden die een geschikte en aangepaste woning huren een tegemoetkoming in de huurprijs worden verleend, voor zover geen sociale woning wordt betrokken. De Vlaamse regering bepaalt nader de voorwaarden en de bepalingen terzake."

AFDELING II

Sociale kredietmaatschappijen

Artikel 32

In artikel 78, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 1° vervangen door wat volgt :

"1° de kredietmaatschappijen die, onder de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt, door de Vlaamse regering of door de VHM erkend zijn ;".

Artikel 33

De erkenning van een sociale kredietmaatschappij door de ASLK blijft geldig voor het bekomen van de gewestwaarborg tot uiterlijk 31 december 2000.

AFDELING III

Publieke huursector

Artikel 34

In artikel 72, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° om de verhuurder van sociale huurwoningen in staat te stellen huurverminderingen, al dan niet wegens gezinslast, toe te kennen, volgens de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt."

Artikel 35

In artikel 91, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt de tweede volzin aangevuld met de volgende woorden :

"noch op de woningen die door de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen verhuurd worden aan openbare besturen of aan welzijnsorganisaties onder de door de raad van bestuur van de VHM vastgestelde voorwaarden."

Artikel 36

In artikel 99 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

§ 3 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Voor het gebruik van ruimten die van de woning afgezonderd zijn, kan een huurprijs worden aangerekend waarvoor de regeling van § 1 niet geldt." ;

er wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. De bepalingen van de §§ 1, 2 en 3 gelden niet wanneer de verhuurder een subsidie voor de verhuring krijgt met toepassing van artikel 72, eerste

lid, 3°, en die subsidie verleend wordt met het oog op een huurvermindering die niet wegens gezinslast wordt toegekend."

AFDELING IV

Kamerdecreet

Artikel 37

In het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, gewijzigd bij de decreten van 3 februari 1998 en 14 juli 1998, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in artikel 10, § 1, wordt het tweede lid opgeheven met ingang van 1 december 1999 ;
- artikel 23 wordt vervangen door wat volgt : "Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998, met uitzondering van artikel 5, dat in werking treedt op een datum, vastgesteld door de Vlaamse regering."

AFDELING V

Vlabinvest

Artikel 38

Artikel 20 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992 wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 20

Het fonds wordt beheerd door de Vlaamse regering. Tussen het fonds en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij wordt een overeenkomst gesloten met betrekking tot het ter beschikking stellen aan het fonds van de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ontvangt hiervoor jaarlijks een kostenvergoeding lastens de begroting van het fonds."

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 39

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de NV Vlaamse Participatiemaatschappij te gelasten via haar dochtervennootschap, de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen, een beheersmaatschappij op te richten om het herbestemmingsproject voor de Majoor Blaironkazerne te organiseren en uit te voeren. De NV Participatiemaatschappij voert deze bijzondere opdracht uit in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 40

Artikel 22 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2000.

Artikel 23 heeft uitwerking met ingang van 9 juli 1999.

Artikel 39 heeft uitwerking met ingang van 24 juli 1998.

Brussel, 8 september 2000.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
lands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en
Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse
Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke
Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

BIJLAGE

Samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de sociale economie

Gelet op het artikel 35 van de Grondwet en de overgangsbepaling bij dit artikel;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 92 bis, §1 ;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op de artikelen 4, 6 en 92bis§1, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brussels instellingen, inzonderheid op artikel 42;

Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming van de instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, gewijzigd bij de wet van 18 juli 1990, inzonderheid op artikel 55bis;

Gelet op het advies nr 3. betreffende de sociale economie uitgebracht door de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, dd.7 december 1998;

Gelet op de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren voor het jaar 2000; inzonderheid richtsnoer 12;

Gelet op het federaal regeerakkoord van 14 juli 1999;

Gelet op het Vlaams regeerakkoord van 13 juli 1999 waarin gepleit wordt voor de verdere uitbouw van de sociale economie op grond van een samenwerkingsakkoord met de federale overheid ;

Gelet op het Waals regeerakkoord van 14 juli 1999;

Gelet op het Brussels regeerakkoord van 14 juli 1999;

Gelet op de regeringsverklaring van de Duitstalige Gemeenschap van 6 september 1999 waarin beoogd wordt de sociale economie te ondersteunen in het kader van het Gemeenschapspact met betrekking tot de tewerkstelling en de opleiding;

Overwegende dat de Staat, de Duitstalige Gemeenschap en de Gewesten van oordeel zijn dat de uitbouw van een sociale economie in het perspectief dient geplaatst van de uitbouw van een meerwaardeneconomie;

Overwegende dat dit samenwerkingsakkoord de waarde beklemtoont van initiatieven die sociale en maatschappelijke doelstellingen combineren met een economische dynamiek. Dat hierbij prioritair aandacht gaat naar de initiatieven die de socio-professionele integratie van moeilijk bemiddelbare werkzoekenden bevorderen via de ontwikkeling van een economische activiteit, en dat eveneens andere waarden worden gevaloriseerd zoals het behoud of het herstel van de sociale cohesie en van duurzame relaties met het leefmilieu;

Overwegende dat deze doelstellingen ook kunnen beschouwd worden als een belangrijke uitdaging voor de economie in haar totaliteit en dat derhalve de overheid ook in die zin haar ondersteuningsbeleid moet oriënteren met respect voor de concurrentieregels en hierbij oneerlijke concurrentie uit te sluiten;

Overwegende dat op het vlak van de ontwikkeling van nabijheidsdiensten, inzonderheid dan op het vlak van dienstverlening aan huishoudens of met het oog op de vervulling van collectieve behoeften op lokaal vlak belangrijke groeikansen op het vlak van werkgelegenheid aanwezig zijn;

Overwegende dat de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap vanuit hun respectieve bevoegdheden initiatieven in die zin kunnen en moeten ondersteunen;

Overwegende dat het derhalve wenselijk is dat tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van een wederzijdse afstemming van de beleidsmaatregelen, een gecoördineerde inzet van budgettaire middelen en een nauwgezette monitoring van de vooropgestelde doelstellingen een samenwerkingsakkoord tot stand komt.

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de Vice-eerste Minister, Minister van Werkgelegenheid en het Gelijke Kansenbeleid, de Vice-eerste Minister, Minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en de Minister van Economie, Wetenschappelijk Onderzoek en Stedelijk Beleid;

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering, in de persoon van de Minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media;

Het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering, in de persoon van de Minister van Economie, KMO, Onderzoek en Nieuwe Technologieën en de Minister van Werkgelegenheid, Vorming en Huisvesting;

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering, in de persoon van de Minister van Werkgelegenheid, Economie, Energie en Huisvesting;

De Duitstalige Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van de Minister President, Minister van Werkgelegenheid, Gehandicaptenbeleid, Media en Sport;

Komen overeen wat volgt:

HOOFDSTUK I - ALGEMENE DOELSTELLINGEN EN TOEPASSINGSGEBIEDArtikel 1

§ 1. Het is belangrijk de economie in haar globaliteit te beschouwen waarbij niet alleen economische maar ook sociale, ecologische en ethische doelstellingen worden geïntegreerd. Men moet er ook voor zorgen dat er projecten ontwikkeld worden die de sociale objectieven zoals begeleiding en integratie van kansengroepen in de maatschappij meer beklemtonen. Nieuwe constructieve partnerships en een maatschappelijke dialoog zijn belangrijke factoren voor de ontwikkeling van een zogenaamde meerwaardeneconomie.

De drie pijlers van de meerwaardeneconomie die met dit samenwerkingsakkoord worden ondersteund, zijn: sociale economie, maatschappelijk verantwoord ondernemen en nabijheidsdiensten.

§ 2. De Gewesten, de Duitstalige Gemeenschap en de Federale Staat verbinden zich ertoe om samen inspanningen te leveren op het vlak van onderzoek, informatieverzameling en bevordering van de meerwaarden economie, dit teneinde:

1° de ontwikkeling van sociale economie-initiatieven en –bedrijven verder te ondersteunen die de volgende basisprincipes eerbiedigen : voorrang van arbeid op kapitaal, beheersautonomie, dienstverlening aan de leden en aan de gemeenschap , democratische besluitvorming, duurzame ontwikkeling met respect voor het leefmilieu;

2° ondersteuning van het maatschappelijk verantwoord ondernemen, dit is een wijze van ondernemen waarbij gestreefd wordt naar economisch succes met respect voor de sociale cohesie en het ecologische evenwicht.

3° ondersteuning van nabijheidsdiensten, inzonderheid de gepresteerde diensten met het oog op het verbeteren van de leefomstandigheden van de burgers of om tegemoet te komen aan lokale collectieve noden, op voorwaarde dat de ontwikkeling van deze diensten duurzame werkgelegenheid creëert en geen andere vorm van uitsluiting of dualisering veroorzaakt zowel op het vlak van vraag en aanbod op de markt, als op het vlak van de arbeidsmarkt.

HOOFDSTUK 2 – GEZAMENLIJKE VERBINTENISSEN

Artikel 2.

§1. De contracterende partijen verbinden zich ertoe, elk binnen hun bevoegdheid, de nodige maatregelen te nemen en middelen vrij te maken met het oog op de ontwikkeling van de in artikel 1 genoemde drie pijlers.

§2. De contracterende partijen verbinden zich ertoe volwaardige en duurzame werkgelegenheid en maximale kansen voor de “kansengroepen” steeds voorop te stellen in de verdere ontwikkeling van de drie pijlers. Hierbij zal specifiek aandacht worden besteed aan de duurzame integratie van de groep van bestaansminimumgerechtigden en de financiële steuntrekkers.

Daarom verbinden de ondertekenende partijen zich ertoe om in de globaliteit van alle werkgelegenheidsmaatregelen een evenredige vertegenwoordiging van de groep van bestaansminimumgerechtigden en financiële steuntrekkers als objectief voorop te stellen en maximale inspanningen te doen om dit te bereiken. De evenredigheid betreft het proportioneel aandeel van deze groep in de globale populatie van werkzoekenden.

§3. In uitvoering van dit samenwerkingsakkoord verbinden de ondertekenende partijen zich ertoe binnen de termijn van deze legislatuur het aantal jobs, op basis van de door het overlegcomité – zoals omschreven in art. 5 van dit akkoord - ontwikkelde indicatoren, in de door de respectieve overheden als sociale economie erkende initiatieven te verdubbelen.

Artikel 3.

§1. Op elk van de in artikel 2 vermelde verbintenissen zullen in overleg tussen de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap enerzijds en de Federale Staat anderzijds zowel kwantitatieve als kwalitatieve operationele doelstellingen worden vastgesteld, die op regelmatige tijdstippen worden opgevolgd en geëvalueerd.

§2. Elke overheid organiseert in haar schoot overleg met de sociale partners aangaande de aangelegenheden van onderhavig samenwerkingsakkoord.

Artikel 4.

Om de in art. 3§1 vermelde doelstellingen te realiseren, engageren de ondertekenende partijen zich ertoe de federale en de gewestelijke maatregelen maximaal op elkaar af te stemmen zodat ze elkaar aanvullen en elkaar versterken. Hierbij zullen volgende principes gehanteerd worden:

- Effectiviteit (wordt beoogde doelgroep en doelstelling bereikt)
- Efficiëntie (kosten-baten analyse)
- Eenvoudigheid (onder meer inzake administratie, procedures, uitbetalingsmodaliteiten, duidelijkheid) zowel voor gebruiker, als voor het bedrijf, als voor de overheidsinstanties
- Transparantie
- Zekerheid (onder meer duidelijke interpretaties, zekere toepassingsperiodes)
- Opvolgingsmogelijkheid (monitoring)
- Complementariteit

Artikel 5.

§1. De ondertekenende partijen engageren zich om bij de ondertekening van dit akkoord over te gaan tot de onmiddellijke oprichting van het Interministerieel Overlegcomité Sociale Economie, hierna genoemd het “Overlegcomité”.

§2. Het Overlegcomité is belast met:

- de uitvoering en de opvolging van het samenwerkingsakkoord, inzonderheid het uitvaardigen en opvolgen van kwalitatieve en kwantitatieve doelstellingen;
- het omzetten in uitvoeringsmodaliteiten en evalueren van de principes bepaald in artikel 4;
- de evaluatie van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord en het geven van adviezen met betrekking tot de uitvoering van het samenwerkingsakkoord.

§3. In het Overlegcomité zetelen:

voor de Federale overheid: de minister bevoegd voor sociale economie, de minister bevoegd voor werkgelegenheid, de minister bevoegd voor economie, de minister bevoegd voor consumentenzaken;

voor de Vlaamse overheid: de minister bevoegd voor werkgelegenheid, de minister bevoegd voor economie;

voor de Waalse overheid: de minister bevoegd voor werkgelegenheid en vorming, de minister bevoegd voor economie en sociale economie;

voor de Brusselse overheid: de minister bevoegd voor werkgelegenheid en voor economie;

voor de Duitstalige overheid: de minister bevoegd voor werkgelegenheid.

§4. Het secretariaat en de ermee verbonden werkingskosten van het Overlegcomité worden ten laste genomen van de Federale Staat.

§5. Het Overlegcomité komt minstens vier maal per jaar samen en rapporteert rechtstreeks aan de bevoegde regeringen.

Artikel 6

§1. In uitvoering van artikel 1§2 verbinden de ondertekenende partijen er zich toe samen te werken op het vlak van de verzameling en de verwerking van relevante statistische informatie met het oog op een beter inzicht in de meerwaardeneconomie.

§2. Een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van de ondertekenende partijen zal de modaliteiten van dergelijk samenwerkingsverband bepalen.

Artikel 7

§1. In uitvoering van artikel 1§2,1°, verbinden de ondertekenende partijen zich ertoe gezamenlijke inspanningen te leveren ter versterking van sociale economie initiatieven. Hierbij zal aandacht gaan naar pro-actieve, indien mogelijk tijdelijke, ondersteuning van startende sociale economiebedrijven, de oprichting van specifieke incubatiecentra ten behoeve van sociale economie-initiatieven, de managementondersteuning en de informatieverstrekking.

§2. In uitvoering van artikel 1§2, 2° verbinden de ondertekenende partijen zich ertoe gezamenlijke inspanningen te leveren ter versterking van het perspectief van de meerwaarden economie in het bedrijfsleven. Hiertoe zullen onder andere gezamenlijke impulsacties worden opgezet ter ondersteuning van vrijwillige innovaties inzake maatschappelijk verantwoord ondernemerschap en social auditing.

§3. De ondertekenende partijen zullen overleg plegen omtrent het inwerking stellen van een ondersteuningsmechanisme ten behoeve van de in §2 genoemde projecten.

§4. De ondertekenende partijen verbinden zich ertoe bij de uitvaardiging van een regelgeving ter ondersteuning van de nabijheidsdiensten bijzondere stimulansen in te bouwen ter ondersteuning van de in artikel 1§2,3° bedoelde doelstellingen en aanvullende financiering te voorzien teneinde de universele toegankelijkheid van de dienstverlening te waarborgen en uitsluitend met erkende ondernemingen te werken.

§5. In uitvoering van artikel 1§2,3° en artikel 2§2 verbinden de ondertekenende partijen zich tot een versterking van de structurele samenwerking tussen de lokale werkgelegenheidsactoren.

Artikel 8

§1. Onder de voorwaarden bepaald in artikel 9 wordt voor het begrotingsjaar 2000 door de federale overheid een bedrag van 250.000.000 BEF voorzien ter cofinanciering van gezamenlijke inspanningen te leveren met de betrokken gewesten en de Duitstalige Gemeenschap volgens de volgende verdeling:

139.250.000 BEF of 55,7% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Vlaamse Gewest

82.500.000 BEF of 33% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Waals Gewest

25.000.000 BEF of 10% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

3.250.000 BEF of 1,3 % van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met de Duitstalige Gemeenschap

§2. Onder de voorwaarden bepaald in artikel 9 wordt voor het begrotingsjaar 2001 door de federale overheid een bedrag van 500.000.000 BEF voorzien ter cofinanciering van gezamenlijke inspanningen te leveren met de betrokken gewesten en de Duitstalige Gemeenschap volgens de volgende verdeling.

278.500.000 BEF of 55,7% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Vlaamse Gewest

165.000.000 BEF of 33% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Waals Gewest

50.000.000 BEF of 10% van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met het Brussels Hoofdstedelijk gewest

6.500.000 BEF of 1,3 % van deze federale middelen ter beschikking voor gezamenlijke initiatieven met de Duitstalige Gemeenschap

§3. Vertrekkend vanuit de middelen zoals vastgelegd in het begrotingsjaar 2001 wordt voor de periode 2002-2004 in functie van de beschikbare begrotingsmiddelen een financieel schema vastgelegd. Een evaluatie van de effecten van dit samenwerkingsakkoord zal worden gemaakt vooraleer deze begrotingsbesprekingen aan te vatten.

§4. Onverminderd het in artikel 9, §3 bepaalde, worden de in artikel 8, §1, §2 en §3 bedoelde bedragen aan de door de betrokken overheden aangewezen instanties overgemaakt middels afzonderlijke conventies. Deze zijn met het beheer van deze middelen belast. Per betrokken overheid kunnen meerdere conventies worden afgesloten.

§5. De verdeling van de middelen over bedoelde acties is indicatief en kan mits akkoord van de federale Minister, bevoegd voor sociale economie door het betrokken gewest of Duitstalige Gemeenschap worden herschikt indien kan worden aangetoond dat dit de realisatie van de in artikel 2§2 en §3 bedoelde doelstellingen dichterbij brengt.

In voorkomend geval lichten de betrokken gewesten of de Duitstalige Gemeenschap de federale overheid voorafgaandelijk in over de geplande herschikkingen.

Artikel 9

§1. Over de periode 2000-2004 voorzien de betrokken gewesten en de Duitstalige Gemeenschap ter cofinanciering van de gezamenlijke inspanningen jaarlijks een ten opzichte van de begroting 1999 bijkomende financiële inspanning die minstens gelijk is aan het bedrag dat de federale overheid volgens de in artikel 8 bepaalde verdeelsleutel jaarlijks voorziet voor het in artikel 8 §4 vermelde gezamenlijk programma in bedoelde periode.

§2. Het bedrag dat de federale overheid volgens de in artikel 8 bepaalde verdeelsleutel voor cofinanciering van de in artikel 8 §4 vermelde gezamenlijke acties in de betrokken gewesten of de Duitstalige Gemeenschap in een gegeven begrotingsjaar van de periode 2000-2004 inzet kan nooit groter zijn dan de door het betrokken gewest of de Duitstalige Gemeenschap feitelijk gerealiseerde inspanning in dit begrotingsjaar.

Jaarlijks en dit uiterlijk op 1 juli wordt door de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap aan de federale overheid een overzicht bezorgd van de voor het volgend begrotingsjaar voorgenomen inzet van financiële middelen.

§3. De feitelijk gerealiseerde inspanning van het betrokken gewest of de Duitstalige Gemeenschap wordt gecontroleerd op basis van de effectieve vastleggingen.

Jaarlijks en dit uiterlijk op 1 maart wordt door de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap aan de federale overheid een overzicht bezorgd van de effectieve besteding van de middelen in het afgelopen begrotingsjaar.

§4. Wanneer de in §3 bedoelde inspanning voor een gegeven begrotingsjaar in bedoelde periode lager ligt dan de in artikel 9§1 voorziene inspanning, kan de federale overheid in het daaropvolgend begrotingsjaar het in artikel 8,§3 bedoelde bedrag verminderen met het verschil tussen dit laatste bedrag en de in artikel 9§3 bedoelde inspanning, tenzij het betrokken gewest of de Duitstalige Gemeenschap een gegronde reden kan aangeven voor deze situatie. Het Overlegcomité zal hiertoe de nadere regels vastleggen.

§5. De besteding van de krachtens artikel 8,§4 vrijgekomen middelen maakt het voorwerp uit van overleg tussen de betrokken overheden. Dit overleg vindt plaats in het kader van het Overlegcomité, zoals voorzien in artikel 5.

Artikel 10

De ondertekenende partijen verbinden zich ertoe om met betrekking tot de overige financiële middelen die door hen worden ingezet ter ondersteuning van de in artikel 1§2 vermelde pijlers elkaar te informeren teneinde de in artikel 4 bedoelde principes te respecteren.

HOOFDSTUK 3 – VERBINTENISSEN VAN DE FEDERALE STAAT

Artikel 11.

In uitvoering van artikel 1§2,1° en 3° verbindt de federale overheid er zich toe tijdens deze legislatuur de nodige maatregelen te nemen om te komen tot de correcte toepassing van de artikelen 41 en 42 van de wet van 4 mei 1999 met het oog op de ontwikkeling van de sociale economie. Het toepassingsgebied van deze maatregel, inzonderheid de erkenning van de eventueel in aanmerking komende operatoren, zal in gezamenlijk overleg met de betrokken partijen vastgesteld worden.

Artikel 12.

De federale overheid verbindt er zich toe om in samenspraak met de Duitstalige Gemeenschap en de Gewesten de toepassing van en de wetgeving inzake de rechtsvormen (vzw- of vennootschapswetgeving) en hun fiscaal regime te evalueren in het licht van de in art.1,§2,1° vermelde doelstellingen en de maatregelen te onderzoeken die het gebruik ervan in deze optiek bevorderen. De Minister van Financiën zal voor dit dossier instaan.

Artikel 13.

§1. In uitvoering van artikel 1§2,1° verbindt de federale overheid er zich toe voor initiatieven in de sociale economie de toegankelijkheid tot de markt van overheidsopdrachten en de beroepen te vereenvoudigen.

§2. In uitvoering van artikel 1§2, 1° en 3° verbindt de federale overheid er zich toe om de wettelijke mogelijkheden inzake de invoering van sociale clausules binnen het kader van de uitvoeringsvoorwaarden voor overheidsopdrachten te onderzoeken en een voorstel uit te werken.

Artikel 14

§1. In uitvoering van artikel 2§2 verbindt de federale overheid er zich toe middels specifieke conventies tussen de Federale Minister bevoegd voor Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie en de betrokken overheden, voor wie steeds optreedt de Minister bevoegd voor Werkgelegenheid en Sociale Economie, een activering van de bestaansminimumuitkeringen te realiseren ter cofinanciering van tewerkgestelde bestaansminimumgerechtigden en financiële steuntrekkers binnen deze programma's die door de diensten van de gewesten of de Duitstalige Gemeenschap worden uitgevoerd of onder het beheer ervan plaatsvinden en die belangrijke werkgelegenheidskansen bieden voor kansengroepen.

§2. In uitvoering van artikel 1§2,1° en artikel 2§2 verbindt de federale overheid er zich toe om ten behoeve van de terbeschikkingstelling van bestaansminimumgerechtigden en –financiële steuntrekkers aan sociale economie initiatieven een verhoogde staatstussenkomst te verstrekken. Het toepassingsgebied van deze maatregel wordt in gezamenlijk overleg met de betrokken partijen vastgesteld.

§3. In uitvoering van artikel 1§2,1° en artikel 2§2 verbindt de federale overheid er zich toe duurzame activering van de werkloosheids- en bestaansminimumuitkeringen tot stand te brengen voor de ontwikkeling van de werkgelegenheid binnen sociale economie initiatieven. Het toepassingsgebied van deze maatregel wordt in gezamenlijk overleg met de betrokken partijen vastgesteld.

HOOFDSTUK 4 - GEZAMENLIJKE VERBINTENISSEN VAN DE GEWESTEN EN DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP

Artikel 15.

De gewesten en de Duitstalige Gemeenschap verbinden zich ertoe om in het kader van hun bevoegdheden te voorzien in toeleiding en trajectbegeleiding om werkzoekenden en meer specifiek kansengroepen toe te leiden naar volwaardige werkgelegenheid.

Artikel 16.

In uitvoering van artikel 1§2, 1° verbinden de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap er zich toe om in het kader van hun bevoegdheden initiatieven te nemen om de toegang voor de sociale economie tot risicokapitaal en investeringskredieten te optimaliseren en bestaande structuren op dit vlak voor de sociale economie in voorkomend geval bij te sturen en waar nodig aan te vullen.

Artikel 17

De gewesten en de Duitstalige Gemeenschap verbinden zich ertoe om de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn op het niveau van het werkgelegenheidsbeleid als volwaardige partner te erkennen. Hiertoe zullen gezamenlijk tussen vernoemde partijen, de lokale overheden of de representatieve organisaties voor de lokale besturen en de federale overheid, afzonderlijke overeenkomsten worden afgesloten.

Artikel 18.

De budgettaire inspanningen die door de ondertekenende partijen in het kader van artikel 8 en 9 van dit samenwerkingsakkoord worden genomen kunnen tevens worden beschouwd als publieke cofinanciering in het kader van het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Opgemaakt te Brussel, op 4 juli 2000 in 9 originele exemplaren
(Nederlands, Frans)

Voor de Federale Staat

Laurette Onkelinx
Vice Eerste Minister,
Minister van Tewerkstelling
en Gelijke Kansenbeleid

Johan Vande Lanotte
Vice Eerste Minister
Minister van Begroting,
Maatschappelijke Integratie
en Sociale Economie

Charles Picqué
Minister van Economie, Wetenschappelijk Onderzoek en Stedelijk Beleid

Voor het Vlaamse Gewest

Renaat Landuyt
Minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Dirk Van Mechelen
Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Voor het Waalse Gewest

Serge Kubla
Minister van Economie, KMO, Onderzoek en Nieuwe Technologieën

Marie Arena
Minister van Werkgelegenheid en Vorming

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Eric Tomas

Minister van Werkgelegenheid, Economie, Energie en Herwaardering van de Wijken

Voor de Duitstalige Gemeenschap

Karl-Heinz Lambertz

Minister-president, Minister van Werkgelegenheid, Gehandicaptenbeleid, Media en Sport